I. ČLTK REVUE

SKVOSTNÝ ROK

MARKÉTY VONDROUŠOVÉ

02/2014
www.cltk.cz

ZALOŽEN 1893

I. ČESKÝ LAWN–TENNIS KLUB PRAHA

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

Vivus
Domy plné života

Pankrác a.s.

kapsch >>>
always one step ahead

J&T BANKA

ADVANTAGE

PROMINECON

MORAVIA STEEL

S vámi od A do Z
Allianz

SAFINA

CHEMOPROJEKT

ambicore

Fexona

OHL ŽS

BOSS
HUGO BOSS

smartwings

Tecnifibre

MIBO SPORT

ICOM transport a.s.

PRAHA 7

PROKENNEX

friendlyway
informační terminály • kiosky

Conel
A B&B ELECTRONICS Company

Peach

ADC studio
advertising development creativity

KPM CONSULT

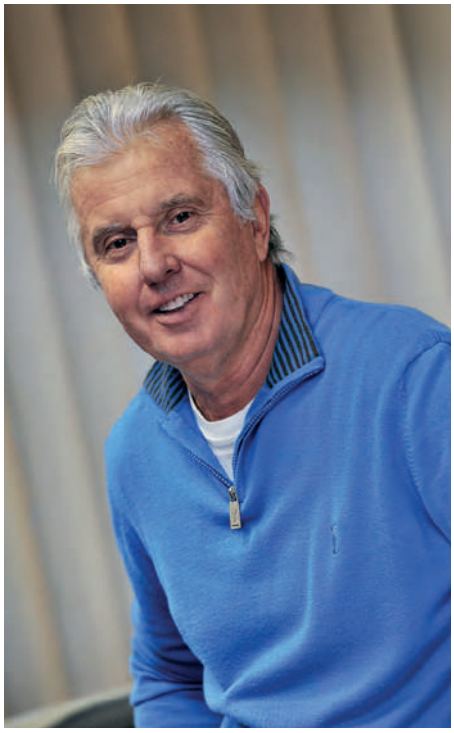

Milí členové klubu, vážení tenisoví příznivci,

štvanické platany už bohužel opět shazují listí, místo antuky na vás svítí bílé přetlakové haly, přesvědčivé znaky podzimu a nástupu halové sezony. Věřím, že se vám do ní letos bude vstupovat lépe, minimálně proto, že se před vámi při příchodu do areálu rozevřou moderní automatické vstupy, zastavíte se u nové recepce, možná usednete do pohodlných křesel a oceníte vkusné osvětlení i další interiérové doplňky.

První část rekonstrukcí bude ve chvíli, kdy dostanete do ruky I. ČLTK REVUE, pravděpodobně v závěrečné fázi, přestavba a modernizace klubové restaurace naopak ve fázi počáteční. Jejím ústředním motivem bude otevření prostoru do terasy formou posuvné prosklené stěny, přemístění baru a vytvoření mírně separovaných prostorů vhodnějších pro klidné posezení nebo obchodní jednání. Nové osvětlení, nábytek, toalety i dekorace by měly přispět k pocitu většího komfortu, pohody a čistoty. Věřím, že všechny úpravy přispějí k tomu, že členové budou v klubu trávit více času, přivedou s sebou známé, možná i obchodní partnery, a že pomohou k oživení sportovně společenského života na Štvanici.

Vladislav Šavrda,
hlavní manažer I. ČLTK Praha

Pohár zůstal na Štvanici

Už je to tradice, družstva I. ČLTK (téměř všechny) turnaje v rámci CTC vyhrávají. Platilo to i v polovině října na Štvanici v konkurenci šesti týmů při I. ČLTK Cupu U14. Přestože domácí tým nastoupil s mladšími dětmi (klukům bylo od deseti do dvanácti!), pohár zůstal doma.

„Naše děti byly viditelně vyhranější a měli jsme výborné holky," glosuje turnaj Petr Musil, který tým ze Štvanice při neúčasti Jana Pechy vedl. Šestice Mathias Musil, Vašek Schneider, Martin Hlaváček, Adéla Vašíčková, Dáša Vidmanová a Valentýna Dvořáková ve skupině remizovala s irským Carrickmines Dublin 3:3, ale zvítězila díky lepšímu poměru setů, poté rozdrtila Polo Barcelona 6:0 a ve finále udolala díky vítěznému super tie-breaku závěrečné čtyřhry i londýnský Cumberland. Ten vyhrál druhou skupinu, ve které byly Real Club de Tenis de Barcelona a Kungliga Stockholm.

Kvůli nestálému počasí se hrálo nejen na Slavoji, ale také v hale; právě díky přesunu pátečního odpoledního programu, který zrušil déšť, nedošlo ke skluzu. V sobotu se všechny týmy sešly u společné večeře v klubové restauraci, v neděli dopoledne se hrálo o vítězství a o umístění. „Turnaj proběhl hladce, i když nám ho déšť zkomplikoval a správci se museli otáčet," říká Martina Plocová, která měla akci organizačně na starost. „Moc mi pomohlo, že Honza Pecha většinu věcí připravil a nechal mi perfektní podklady. Chci poděkovat i restauraci, zvládli jsme i stravu pro alergiky, kteří nesmějí mléko nebo oříšky anebo nechtěli maso," uzavírá s úsměvem.

Vítězný tým I. ČLTK

03/ Prague Open: Chyběl jen pěkný výsledek

07/ Těšení uprostřed hluku

08/ Iveta Melzer ukončila kariéru

10/ Vzpomínka na Járu Bečku

12/ Skvostný rok Markéty Vondroušové

14/ Marek Pazdera trénuje i v pokoji

16/ J. Jandus: Třetí místa beru jako neúspěch

18/ Ozdoba za šest týdnů

20/ Léto plné kempů

22/ CTC: Druhá místa z Dublinu a Barcelony

24/ Zdeněk Kubík: Potřebuju vidět výsledky

26/ Kvíz: Znáte svůj klub?

28/ Klubový den pro Adélu s Dášou

32/ Interview s Milošem Konrádem

36/ Centenary Tennis Clubs: Finále z Padovy

38/ Báječný den na mistrovství v golfu

40/ Jára Bečka cituje ze záznamů Josefa Cífky

I. ČLTK REVUE – magazín I. ČLTK Praha
Produkce: EagleMedia. Texty: Jiljí Kubec. Foto: Martin Sidorják, René Volfík, Lukáš Březina, Jiří Kolíš.
Foto na titulu: Martin Sidorják. Grafická úprava: ©Kateřina Kuželová. Náklad: 700 výtisků. Tisk: Triangl, a.s.

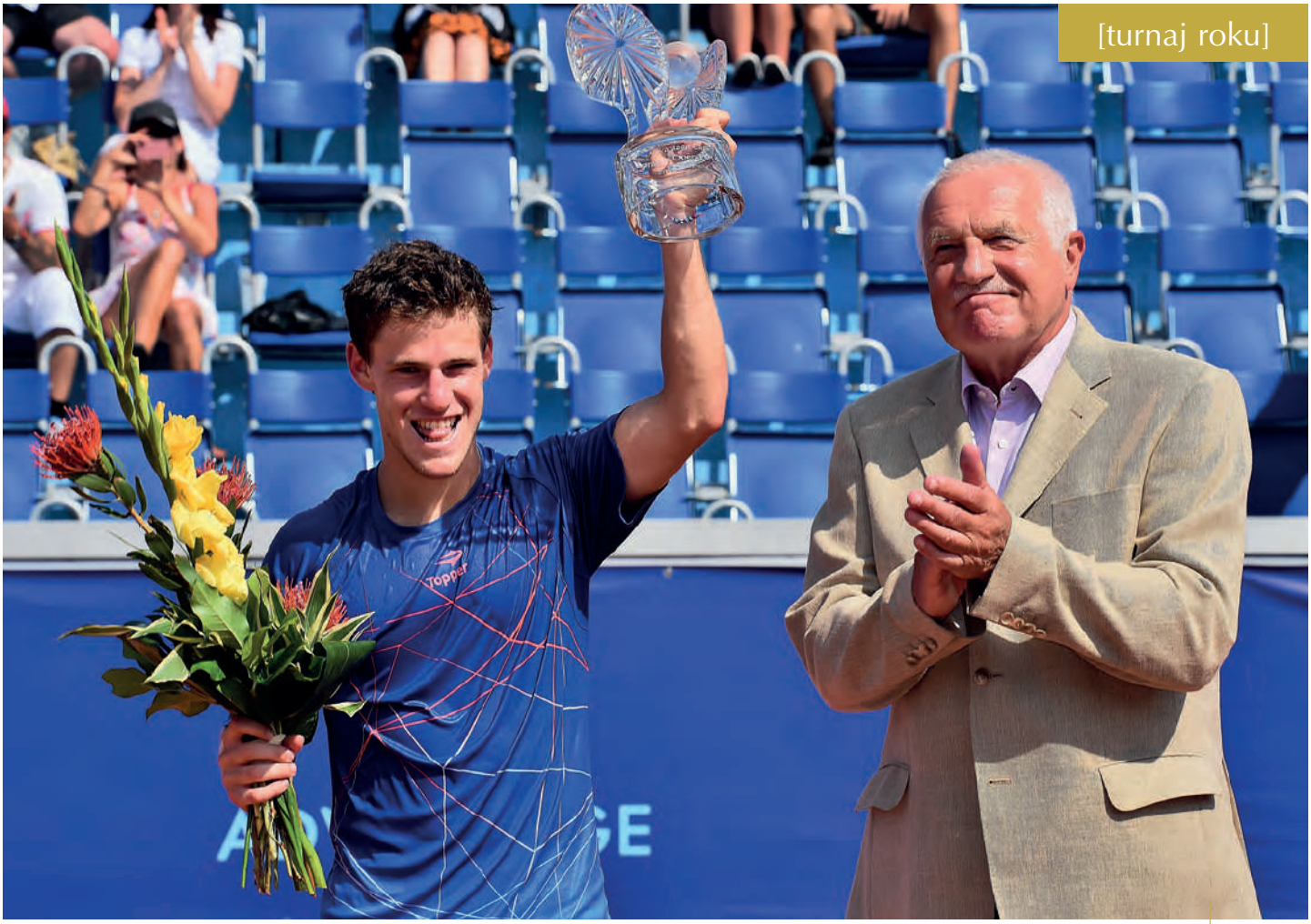

Vítězem Prague Open se stal Argentinec Diego Schwartzman, trofej mu předal prezident I. ČLTK Václav Klaus

Prague Open v novém

Chyběl jen pěkný výsledek

Svým způsobem to byla obnovená premiéra. Letošní Prague Open, srpnový ATP Challenger s dotací 50 tisíc dolarů, jehož titulárním partnerem byla společnost Advantage Cars Milana Vopičky mladšího, přitahoval pozornost i proto, že šlo o první turnaj po desítkách let, který kompletně zajišťoval klub. A poradil si tak, jako by to bylo podesáté v řadě.

„Všechno samozřejmě nebylo úplně stoprocentní, ale už víme, co příště vylepšit a jak. V zásadě jsme ale spokojeni, nenastal žádný problém a hodnocení supervizora ATP bylo mimořádně dobré," komentuje turnaj, který se hrál na Štvanici v týdnu od 4. srpna, jeho ředitel Vladislav Šavrda. I jeho zásluhou vše klapalo, dvanáctileté zkušenosti z »ředitelování« Prague Open vydají za týdny příprav. „Ale hlavně jsem na organizační věci nebyl sám. Všichni ti, kdo se na přípravách a hladkém průběhu turnajového týdne podíleli, odvedli výbornou práci, Honzou Pechou počínaje a Janou Pikorovou a Romanou Mudříkovou, které měly tradičně na starost sběrače, konče. Stačilo je navést a všechno perfektně fungovalo, jsou to profíci. Pokud jde o organizační a provozní věci, proti předcházejícím ročníkům jsem v jejich fungování nepozoroval žádnou změnu."

Nutno upřesnit, že turnaj ležel po všech stránkách na bedrech managementu klubu. Jeho ředitelem byl hlavní manažer I. ČLTK Vladislav Šavrda, Petr Koula zajišťoval chod klubu a veškeré tiskové materiály, Jan Pecha a Jiří Fencl se starali o web a aktuality, sekretářka Martina Plocová měla na starost recepci, ubytování hráčů a dopravu. Tu zajišťovala společnost Advantage Cars. Vítanou (a okouzlující) posilou sportovní recepce byla během turnaje Lucie Šimůnková.

„Měl jsem radost, že jsme všechno zvládli vlastními silami, i když byl turnaj v naší režii poprvé. Myslím, že se divákům líbila i malá exhibice v historických kostýmech, ke klubu s takovou tradicí se perfektně hodila," říká asistent manažera I. ČLTK Jan Pecha a chválí: „Líbil se mi aktivní přístup Pepy Prokeše, který byl kdykoli připraven uhasit hrozící »požár« a nic mu

není zatěžko, i když přitom občas bručí," směje se. „Vítanou posilou byl i student FTVS Honza Jelínek, který se postaral o jmenovky hráčů a výsledkovou tabuli."

Tváří Prague Open měl být Lukáš Rosol. Také se jí po dohodě s ředitelem turnaje stal; objevil se na billboardech, plakátech i na titulní straně turnajového bulletinu. Jenomže ještě než ATP Challenger začal, vzal svou účast kvůli nečekaně náročnému programu posledních týdnů a postupu na 43. místo žebříčku ATP zpět. Což pochopitelně vedení turnaje ani klubu nepotěšilo. „Považovali jsme za samozřejmé, že dohoda s Lukášem bude dodržena, zvláště, když nám dal souhlas, že můžeme jeho fotografii použít k propagaci Prague Open. Jeho odřeknutí je z našeho pohledu neprofesionální a zklamalo nejen nás, ale i fanoušky," uvedl klub v prohlášení po skončení turnaje.

Ten se musel divákům líbit, i když nikdo z domácích tenistů nebojoval o titul. Počasí bylo totiž báječné, areál vyzdobený luxusními vozy společnosti Advantage Cars, které poutaly pozornost, pro diváky připravil klub několik zajímavých akcí. Například Den v bílém znamenal, že kdo přijde v určený den v bílém svršku, odnese si ze Štvanice malý dárek. „Návštěvnost pro nás byla po celý týden příjemným překvapením," říká Vladislav Šavrda a pochvaluje si vhodný výběr termínu. Co ho naopak mírně zklamalo: „Postrádal jsem ve finále někoho z českých tenistů a od hráčů I. ČLTK jsem čekal lepší výsledek."

Nejdál z Čechů došel Pospíšil. V semifinále ho pozdější vítěz Schwartzman zastavil až po třísetové bitvě po setech 5:7, 6:2 a 7:6. Měl tak mnohem těžší práci než ve finále proti Ghemovi, jeho porazil 6:4, 7:5. Jediným hráčem I. ČLTK, který prošel do 2. kola, byl zkušený Jan Mertl; ten vyřadil amerického lucky loosera Ouelletta, ale poté prohrál se srbským kvalifikantem Jankovičem. Jan Hernych, trojnásobný šampion, podlehl ve třech setech Iru Sorensenovi, nasazené

Robin Staněk prohrál v 1. kole, ale v Geraldu Melzerovi měl silného soupeře

osmičce, Robina Staňka potkal těžký los – na úvod na něj čekal o sedm set míst výše na žebříčku umístěný Gerald Melzer, mladší bratr bývalého hráče Top 10 Jürgena. Staněk s ním sehrál vyrovnaný třísetový zápas, ale dál šel Rakušan. David Šimůnek a Adrian Sikora, kteří hráli na volné karty, mohli jen příjemně překvapit; blíže k postupu měl Sikora, jenž sehrál s nasazenou trojkou Polákem Przysiesznym vyrovnaný třísetový zápas.

Pro příští rok se počítá se stejným termínem uprostřed prázdnin, ale o detailech je zatím předčasné hovořit. Nicméně pokud se pokračování vydaří v podobném duchu jako »premiéra«, nebude se zřejmě nikdo zlobit.

Jan Hernych na předchozí úspěchy nenavázal

Milan Vopička blahopřeje finalistovi Andre Ghemovi

Když vyjde počasí, dorazí i diváci. Letos jich bylo požehnaně.

Gerald Melzer, mladší bratr Jürgena

Název titulárního sponzora a organizátora turnaje zabíral na plachtách logicky nejvíc místa

Štvanický »autosalon«

PRAGUE OPEN 2014 | GALERIE

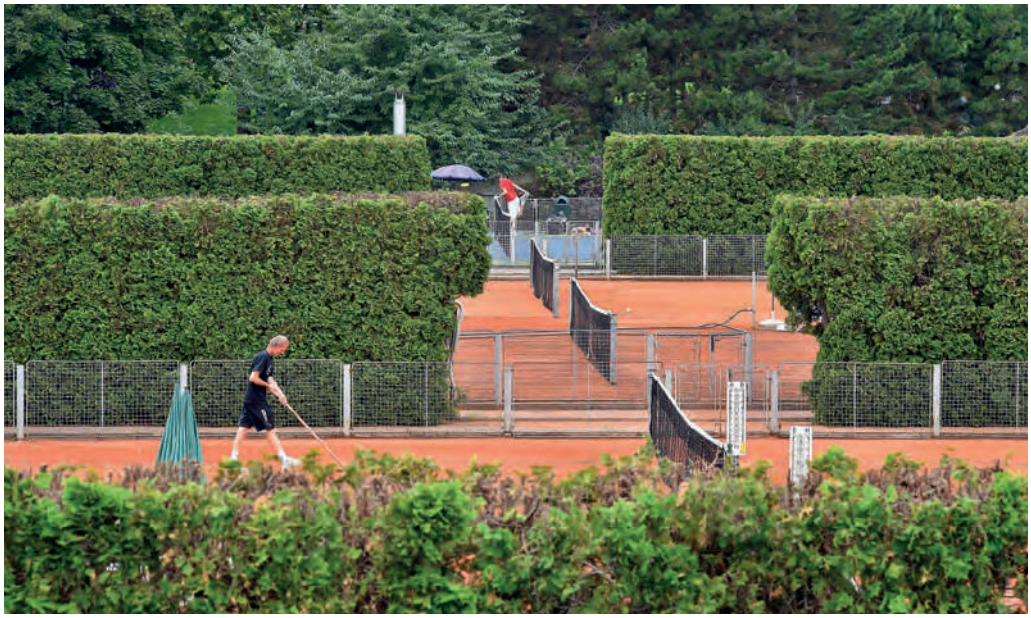

Zámecká zahrada, anebo tenisový klub?

I. ČLTK Praha byl v roli hrdého pořadatele

Retro exhibice se líbila

Ti, kteří sbírali míče

Jeden z autorské dvojice architektů Jiří Novotný uprostřed budování

Štvanici už brzy prozáří nový vestibul s recepcí

Těšení uprostřed hluku

Mnozí asi láteřili. Poslouchat sbíječky a kličkovat v asfaltovém odéru z fitka do haly nebo šaten skrz staveniště nebylo na přelomu září a října nic příjemného. Výsledek se ale rýsuje. I. ČLTK bude mít už před Vánoci reprezentativní vestibul se zbrusu novou recepcí. Po následné rekonstrukci klubové restaurace tak vznikne takřka nové zázemí.

„Obě rekonstrukce byly nutné a plánovali jsme je delší čas. Jen chyběly prostředky; peníze šly pokaždé na něco potřebnějšího, loni byla prioritou obnova izolací na ochoze malého centru," vysvětluje hlavní manažer klubu Vladislav Šavrda.

Důvody modernizace vstupního vestibulu i restaurace jsou zřejmé. V prvním případě téměř třicet let fungování a s ním související vybydlenost, ke které přispěl i průsak vody stropem (svaz už naštěstí obnovil izolace a dlažbu na ochoze centrálního dvorce), ve druhém nový nájemce, jehož podmínkou byly úpravy a »otevření« restaurace směrem do terasy. Peníze se našly díky šestimilionovému grantu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Z něj bude hrazena rekonstrukce vestibulu a výměna oplocení v hlavním areálu. Úpravy restaurace zaplatí klub, zařízení kuchyně nový pronajímatel.

„Věřím, že většina členů podzimní omezení a ztížené podmínky pochopila. Snažili jsme se, aby byli lépe informováni a věděli, jak se v areálu pohybovat," říká Šavrda a vysvětluje, co se od modernizace haly čeká: prosvětlení dosud temného prostoru, sjednocení povrchů, výměna podhledů, komfortnější automatické vstupy místo těžkých dvoukřídlých dveří, nový nábytek. Takové zadání dostal tandem architektů Jiří Novotný – Renata Řezníčková (Nano architekti), který se podílí i na designu restaurace. Její prostory navrhl pro nového pronajímatele architekt Petr Válka.

„Snažili jsme se navrhnout současný, ale přitom nadčasový prostor, který nebude trendově pomíjivý a bude odpovídat požadavkům na provoz sportovního klubu," přibližuje Jiří Novotný. Zadání dostali architekti v červnu a do měsíce odevzdali studii, která prošla jen drobnými připomínkami. Při zahájení bourání prý občas napjatě čekali, co se kde objeví. „Protože dokumentaci ke stavbě vzala voda, nezbývalo nám nic jiného; teď se například objevila jakási instalace v podlaze. Koncept ale držíme," usmívá se.

Nový vestibul prosvětlí originální strop s iluzí denního světla prostřednictvím kruhových světlíků – LED svítidel. Prostor bude rozčleněn do několika funkčních zón, tak, aby informační terminály nebo automaty nebyly rozptýlené, ale sdružené do funkčních celků.

„Do prostoru jsme vybrali drobný barevný mobiliář, který nabídne možnost v případě potřeby vestibul vyklidit a celý prostor uvolnit," přibližuje Jiří Novotný a přidává specifikaci materiálů: „Podlahová stěrka, na stěnách betonová, hladký bílý strop a graficky pojednané dominantní šikmé sloupy. Na stěnách se promítne více než stoletá tradice I. ČLTK formou grafické koláže historických fotografií."

Víc nemá smysl prozrazovat, protože za pár dnů, maximálně týdnů, bude hotovo. Pak projdete novými automatickými dveřmi do zbrusu nového interiéru s recepcí a o nějaký týden později i do nové restaurace. Nepochybně vám pak bude v I. ČLTK po všech stránkách víc »chutnat«.

„Pevně v to věřím. Bude tady krásnější a čistší prostředí, víc komfortu, a jsem přesvědčen, že to členové klubu ocení. A že se nebudou zdráhat přivést na Štvanici hosty či partnery. Třeba to bude znamenat i příval nových členů," uzavírá s úsměvem Vladislav Šavrda.

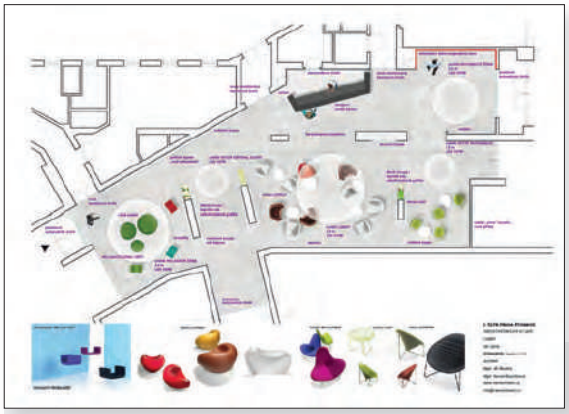

Plánek vestibulu leccos naznačuje, ale všichni už se těší, až bude hotovo

Iveta Melzer: Přišla ta pravá chvíle

Vyhrála dva turnaje WTA Tour – v Acapulku a Fesu, k tomu 14 turnajů v deblu a také mix ve Wimbledonu 2011 po boku (pozdějšího) manžela Jürgena Melzera. Před pěti lety byla 25. hráčkou světa ve dvouhře, reprezentovala ve Fed Cupu, v posledních letech byla nejlepší hráčkou I. ČLTK. V srpnu však **IVETA MELZER-BENEŠOVÁ (31)** oznámila, že končí kariéru. Může za to vleklé zranění ramene, které ji pronásledovalo několik měsíců. Operaci odmítla, ale ani dlouhá rehabilitace nepomohla. Letos se pokoušela o návrat, nevyhrála však ani zápas. „Bylo to těžké rozhodnutí, protože tenis je celý můj život, ale cítím, že přišla ta pravá chvíle. Přispěly k tomu trable s ramenem a po těch letech na Tour už pro mě bylo čím dál těžší, aby byl tenis mojí prioritou," vysvětlila na facebooku své rozhodnutí.

Iveta Melzer ukončila v létě úspěšnou kariéru

Jan Kodeš má nové srdce

Byla to překvapivá zpráva: wimbledonský vítěz **JAN KODEŠ (68)** se 1. října podrobil v pražském IKEMu transplantaci srdce. Mnozí netušili, že vítěz tří grandslamů a dlouholetý člen I. ČLTK měl vrozenou srdeční vadu a jeho potíže se postupně prohlubovaly. Před časem ho dostihly i na Štvanici, dokonce přímo na dvorci. Podle jedné lékařské zprávy mohl dokonce prodělat lehčí infarkt, když byl na vrcholu kariéry.
„Pro šelest na srdci jsem byl už jako žák zařazen až do tzv. kategorie 3 určené jen pro rekreační sportování. Jde o vrozenou vadu, srdce má místo trojcípé chlopně jen dvojcípou. Kdo ví, jestli to kdysi, když jsem byl kluk, doktoři vůbec objevili," svěřil se po zákroku pro iDnes Jan Kodeš. Zhruba před rokem byl zařazen na listinu čekatelů na transplantaci a před pár týdny zazvonil telefon z IKEMu. „Jsem rád, že mám operaci za sebou, ale vyhráno ještě nemám," svěřil se krátce po zákroku.

Jan Kodeš podstoupil na začátku října transplantaci srdce

La Putyka se líbila

Víc než sto dvacet diváků včetně spousty dětí se přišlo 8. září podívat na zkrácené představení souboru **LA PUTYKA** The Slapstick Sonata. Vrcholnou akrobacii sledovali často se zatajeným dechem a představení s prvky groteskní komedie němé éry si užívali. Po něm měli dospělí možnost ochutnat výborné portské, které představila firma Likor.
„Myslím, že to byl vydařený počin, k němuž nás inspiroval jeden z členů klubu; v prostorách Bia Illusion na Vinohradech otevírá kabaret a při jednom setkání nám doporučil Cirk La Putyka," říká Petr Koula, který představení zorganizoval. A měl z něj těžkou hlavu: „Osmého bylo krásně, ale večer mělo pršet, a tak jsme všechno chystali v hale místo na malém centru. Mnozí si asi mysleli, že jsme blázni, ale bylo to štěstí, kolem šesté večer totiž opravdu začalo pršet…"

Akrobacii Cirku La Putyka sledovaly děti se zatajeným dechem

MPCD NAVY - K PŘÍRODĚ BLÍŽ

Přípravek MPCD Navy byl vyvinut americkou armádou k primárnímu účelu likvidace ropných havárií na moři i na pevnině. Laboratorní studie však prokázaly, že daná látka dosahuje pozoruhodných výsledků v oblasti odmašťování a čištění. Unikátní vlastnosti této chemické sloučeniny představované zejména rozkladným procesem molekulárního řetězce a následným zapouzdřením částic (odtud název Molecular Potentially Chain Disintegrator), zaručují inertnost a ekologickou šetrnost k životnímu prostředí. MPCD Navy neobsahuje žádná toxická rozpouštědla a je z 99,8% biologicky odbouratelný.

OBLASTI POUŽITÍ

• Průmyslový sektor • Ropný sektor • Potravinářský sektor • Průmyslové a bytové čištění • Farmacie, kosmetika a odstraňování pachů • Zemědělský sektor • Námořní sektor a zpracování skelných vláken • Požární sektor • Graffity a odstraňování barev • Odstraňování hygroskopické vody

www.mpcdnavy.cz, info@mpcdnavy.cz

Školička má trenérskou posilu

Kolektiv trenérů nejmladších dětí má od léta posilu – bývalou výbornou hráčku **ALENU VAŠKOVOU (39)**. Na Štvanici přišla ze Sparty, kde se podle vlastních slov na tréninky netěšila. „Když jsem řešila odchod, napadla mě nejdřív Štvanice; před sedmi lety jsem tady začínala jako trenérka dětí v kurzech Jany Pikorové. Udělala jsem dobře, jsem tady spokojená, i proto, že mám na starost starší děti než na Spartě. Tam jsem měla ty úplně nejmenší, tady babytenis, to už je přece jen víc o tenise," usmívá se bývalá 115. hráčka světa a vítězka osmi turnajů kategorie ITF.
Spokojen je i vedoucí trenér školičky Jan Pecha. „Příchod Aleny je pro přípravu dětí nepochybně pozitivním oživením. Pokud jde o vedení tréninku a metodiku, máme stejný pohled. A jako bývalá výborná hráčka může dětem předat spoustu zkušeností," říká.

Na Štvanici jsem spokojená, říká Alena Vašková

Wimbledonský vítěz na Štvanici

V září se na Štvanici nečekaně objevil **RICHARD KRAJICEK (42)**, jehož (nevlastní) sestra Michaella v I. ČLTK vyrůstala. Wimbledonský vítěz z roku 1996, jenž ničil soupeře drtivým podáním, přijel do Prahy na pár dnů – navštívit tatínka a doprovodit syna Aleka na žákovský turnaj. „Nedávno vyhrál holandské mistrovství starších žáků a ve finále porazil nasazenou jedničku, měl jsem z toho radost. Ale teď je na prvním místě škola, Alekovi zbývají ještě dva roky," řekl pro I. ČLTK Revue Richard, toho času ředitel turnaje ATP Tour v Rotterdamu, který se věnuje i realitám a s kamarádem má manažerskou agenturu Juzzt Football. Teď hodlá v roli kouče pomáhat nizozemskému svazu; měl by radit mladým hráčům, které čeká obtížný přechod z juniorské kategorie mezi muže.

Richard se synem Alekem při návštěvě na Štvanici

Vzpomínka na Jaromíra Bečku

Ta zpráva zarmoutila všechny. I když mu bylo už 88 let, byl fyzicky i psychicky naprosto fit, vyřizoval rodinné záležitosti, psal články, stále chodil na Štvanici a měl spoustu plánů. **JUDR. JAROMÍR BEČKA** už bohužel není mezi námi. Věčně dobře naladěný a usměvavý muž, který miloval tenis, svou Evu a celou rodinu, odešel náhle 4. října. Byl jedním z největších pamětníků I. ČLTK; hrával tenis s Drobným, Javorským i dalšími výbornými hráči, kteří se na Štvanici sešli v období kolem II. světové války. Patřil k těm, které komunistický režim přiměl emigrovat, kus života strávil v Německu. Po návratu si Štvanici znovu zamiloval. Z mistrovství světa seniorů vozil medaile, účastnil se klubových turnajů. Při tom posledním, už bez rakety, autorovi článku s úsměvem řekl: „Protože mi ještě funguje hlava, na kurtu už tenis nepokouším. Hraju ale doma, pinkám si na zahradě u stěny." Škoda, že si tenisový podzim nemohl dopřávat déle…
Járo, budeme na tebe vzpomínat.

Takhle si ho všichni pamatují: s úsměvem…

DÍKY SERVISU.

Protože se inspirujeme tenisem.

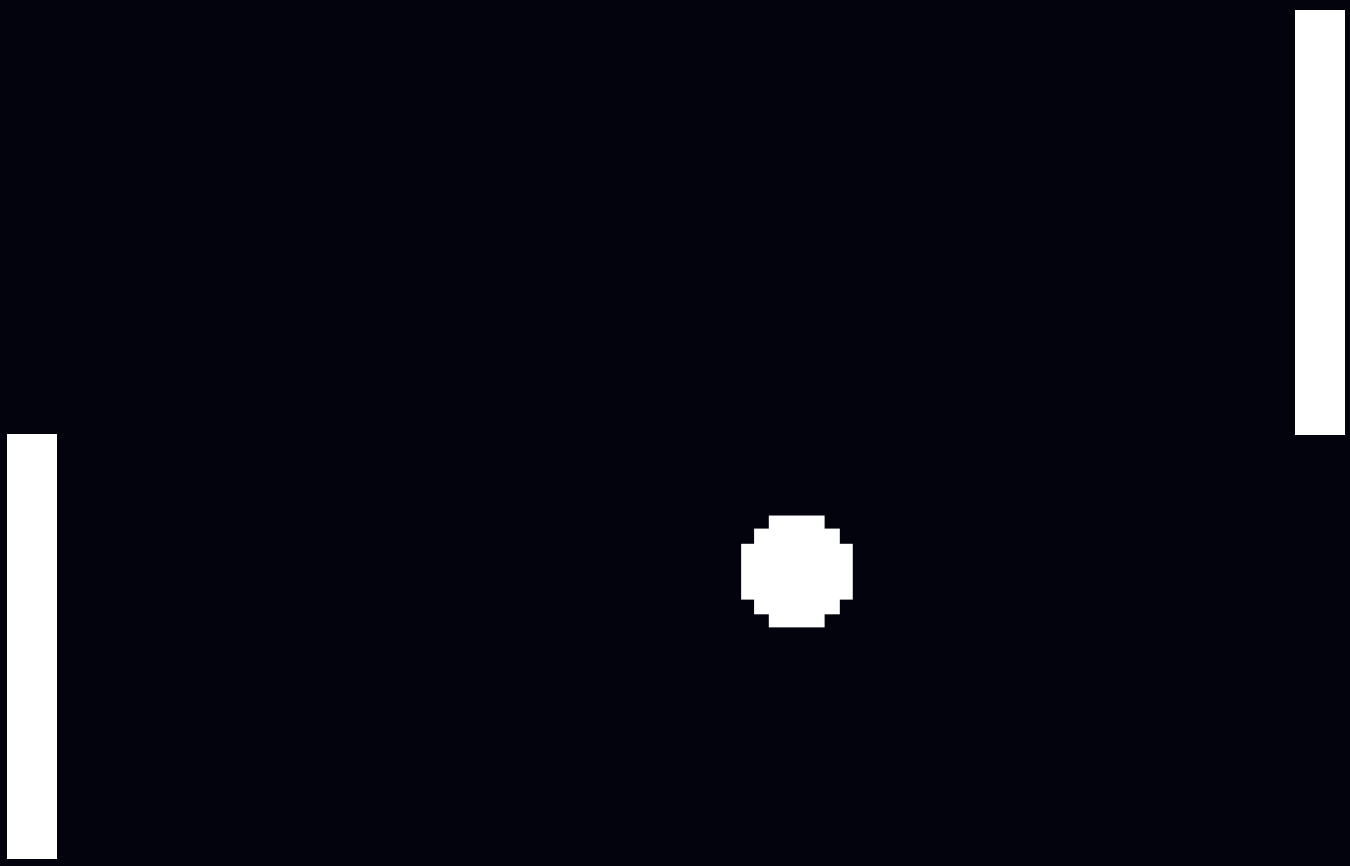

Díky klientům. Díky výnosům.

J&T BANKA

Markéta Vondroušová ve svém pokojíku na Štvanici

Skvostný rok Markéty Vondroušové

A teď krok do neznáma…

Má za sebou skvostnou sezonu. Semifinále prvních juniorských grandslamů, na Roland Garros a ve Wimbledonu, to bylo víc než nejsmělejší sny. Začátkem podzimu už si ale **MARKÉTA VONDROUŠOVÁ (15)** přála, aby si mohla dát pauzu. Na dovolenou na Kanárských ostrovech, kde si začátkem října dopřávala s rodiči a mladší sestrou Julií lenošení na sluníčku a užívala atrakcí aquaparku, se těšila jako málokdy.

„Ta dovolená přišla v pravý čas. Krátce před ní jsme s Markétou řešili zlomený srdíčko, potkaly ji první větší prohry, se kterými nepočítala a byla z nich přešlá. A pět týdnů v kuse byla pryč, to pro ni bylo nejen po citové stránce náročné," říká Markétina maminka Jindřiška Anderlová. Z letošních výsledků starší dcery ale musí mít radost.

Léto však přineslo Markétě i brutální zápřah. A na jeho konci se turnajové tempo ještě vystupňovalo. Mistrovství Evropy, Summer Cup, Olympiáda mládeže v Číně a v den příletu znovu do letadla směr New York! „A to jsme ještě nestihli turnaj v Kanadě před US Open," popisuje talentovaná dívka, kterou už od Summer Cupu bolelo zápěstí a v Asii si navíc v prvním kole čtyřhry podvrkla kotník. „V září už jsem toho měla opravdu dost, fyzicky i psychicky," připustila.

Letošní cíl, který si stanovili s trenérem Zdeňkem Kubíkem – dostat se do hlavní soutěže juniorky US Open, vypadá v konfrontaci s dvojnásobným semifinále grandslamů až směšně. Markéta díky tomu nečekaně rozrazila dveře Top 10 žebříčku ITF a tenisový svět ji vzal hodně rychle na vědomí. Na Australian Open už je domluvena na společné čtyřhře s Catherine »CiCi« Bellisovou, která na US Open překvapila vítězstvím nad Slovenkou Cibulkovou.

Větší radost si Markéta přivezla z Paříže, přece jen – byl to první grandslam a hned semifinále.

„Jela jsem tam plná zvědavosti, chtěla uhrát aspoň kolo a bylo z toho semifinále. A taky fotka s Nadalem, kterého jsme odchytily, když šel přes naši Players Lounge," směje se. „Hrála jsem tam opravdu dobře, míče tam skákaly dost vysoko, a to mi vyhovovalo." Větší zážitky má naopak z Londýna. „Pozdravila jsem se tam s Petrou Kvitovou a udělala první rozhovor v angličtině, pro BBC," přibližuje.

Druhá část sezony už tak úspěšná nebyla; program byl náročný, k tomu dvě zmíněná zranění. „Nemám pocit, že by Markéta hrála tak moc, zápasů až tolik nebylo. Spíš ji zatížil náročný program a hodně cestování," míní trenér Kubík. „Trable se zápěstím byly dlouhodobější a vracely se, i když jsme dělali pauzy. Rázové vlny bohužel Markétě nepomohly, spíš to vypadá na problém zad nebo ramene, který se projevuje v zápěstí. V Číně se jí během tří týdnů, které jsme tam strávili, fyzioterapeuti opravdu věnovali a bolest díky tomu v zásadě odešla," dodává kouč.

Za dva roky pod jeho vedením zlepšila Markéta skoro vše, nejvíc asi forhend. Právě forhend, levácké podání a kraťas jsou jejími největšími zbraněmi. A taky hlava.

„Jsem rád, že Markéta vnímá forhend jako zbraň. Teď pracujeme na podání; je levačka a je skoro povinnost ho ještě vylepšit," plánuje Kubík a vrací se ještě jednou k olympiádě v Číně, kde Vondroušová prohrála nečekaně už ve 2. kole. „Asi na ni trochu dolehl ten tlak, cítila, že by měla ukázat, že na grandslamech neuspěla náhodou. Ale zase takový neúspěch to nebyl. Měla totiž extrémně těžký los. S pozdější vítězkou, která všechny ostatní zápasy vyhrávala úplně snadno, prohrála vyrovnaný tříseťák, který navíc neuvěřitelně ovlivnila hlavní rozhodčí. Nikdy jsem nic podobného neviděl a ani dospělý hráč by se s tím podle mého nepopral."

Co se na dvorci stalo?

Markéta vyhrála po prohrané první sadě druhý set, vedla s brejkem 1:0 a 30:15 při svém podání, když dala z prvního podání eso. Lajnový ho potvrdil, ale hlavní zahlásila aut. Totéž přes kopírák se opakovalo při druhém podání. Eso, dáma na empajru ovšem výrok změnila! „Což pro patnáctiletou holku při olympijském turnaji v Číně, proti Číňance a před hledištěm plným domácích fanoušků opravdu nebylo jednoduché. Místo stavu 40:15 a velmi pravděpodobně 2:0 Markéta game ztratila, soupeřka ucítila šanci a nakonec vyhrála. Tyhle chvíle zlomily zápas," vysvětluje Markétin kouč a k porážce v 1. kole US Open říká: „Podobně nepříjemný los, Američanka, která postoupila z kvalifikace a šla až do semifinále. Markéta prohrála 4:6 ve třetím setu, žádná ostuda."

Po dovolené, kde na tenis aspoň na chvíli zapomněla (raketu prý vzala do ruky jen dvakrát), se Markéta zabydlovala v novém pokoji na Štvanici a znovu začala s tréninkem, na který navázalo kondiční soustředění v Nymburce. Na konci roku ji čekají dva slavné juniorské turnaje na Floridě: Orange Bowl a Eddie Herr. „Věřím, že tam bude ve formě, potvrdí výsledky ze začátku léta a odrazí se do nové sezony," říká trenér Kubík.

Na příští rok plánují s Vondroušovou juniorské grandslamy a přípravné turnaje před nimi, převahu by však měly mít turnaje žen. „Vůbec nevím, co od toho čekat, bude to trošku krok do neznáma," usmívá se Markéta, která zatím odehrála jediný turnaj dospělých – v kvalifikaci Sparta Prague Open vyhrála kolo a získala první bod do světového žebříčku. „Nevidím důvod, aby se Markéta na ženských turnajích rychle neadaptovala. Věřím, že nejmenší turnaje rychle přeskočí a půjde dál. Má potenciál na první světovou dvacítku, o tom jsem přesvědčen. Jenom musí vylepšit přístup," uzavírá Zdeněk Kubík. Jak to myslí? „Chtěl bych, aby byla víc zažraná do tréninku, aby brala každý trénink i sparing jako zápas, protože jenom tak to má smysl. Když to dokáže, může se výrazně posunout a odpíchnout do profesionálního tenisu a k úspěšné kariéře."

Ve Wimbledonu cestou do semifinále juniorky...

...a s maminkou Jindřiškou na Slavoji

Lukáš Vejvara

Miriam Kolodziejová

Nejlepší výsledky hráčů I. ČLTK od jara 2014

Muži a ženy

Jan Hernych – vítěz dvouhry na turnaji ITF v Heraklionu a Antalyi (USD 10 000)
Jan Mertl – vítěz dvouhry na turnaji ITF v Antalyi, Teplicích a Hambachu (USD 10 000)
Jan Šátral – vítěz dvouhry ITF ve Wroclawi a Trnavě (USD 10 000)
Lucie Hradecká – vítězka dvouhry ITF v Chiassu (USD 25 000), vítězka čtyřhry WTA v Quebeku (USD 250 000, s Lučičovou-Baroniovou), semifinalistka na French Open (s Krajicekovou) a v Indian Wells (USD 6 000 000, s Čeng Tie), vítězka ITF Sparta Prague Open (USD 100 000, s Krajicekovou)
Michaella Krajicek – vítězka dvouhry na turnaji ITF v Dijonu (USD 15 000), vítězka čtyřhry WTA v Norimberku (USD 250 000, s Kar. Plíškovou), vítězka čtyřhry ITF Sparta Prague Open (USD 100 000), semifinalistka čtyřhry French Open (vše s Hradeckou)
Kateřina Kramperová – vítězka dvouhry a čtyřhry ITF v Gainesville (USD 10 000)
Tereza Martincová – vítězka dvouhry ITF v Heraklionu (USD 10 000)
Jesika Malečková - vítězka dvouhry ITF v Praze (USD 10 000)

Junioři a juniorky

Alessandro Ricci – finalista čtyřhry ME v Moskvě
Jaroslav Vondrášek – vítěz dvouhry turnajů kat. A v Příbrami a Ostravě, vítěz čtyřhry na HM ČR
Lukáš Vejvara – vítěz dvouhry na turnaji ITF 5 v Tiraně, vítěz čtyřhry kat. A v Příbrami
Markéta Vondroušová – semifinalistka juniorky ve Wimbledonu a na French Open, vítězka dvouhry ITF 2 v Piešťanech, finalistka čtyřhry juniorky French Open
Miriam Kolodziejová – vítězka dvouhry na HM ČR dorostu, semifinalistka ITF 2 v Piešťanech, vítězka ITF 2 v Budapešti a Plzni, vítězka čtyřhry na Pardubické juniorce
Vendula Žovincová – vítězka čtyřhry ITF žen v Praze (USD 10 000)

Žáci a žákyně

Ondřej Štyler – člen reprezentace, 6. v celostátním žebříčku, 44. na žebříčku Tennis Europe, vítěz dvouhry TE 3 v Jablonci nad Nisou, vítěz dvouhry kat. A starších žáků v Jablonci nad Nisou
Dominik Jedlička – 75. na žebříčku Tennis Europe, vítěz dvouhry kat. A starších žáků v Duchcově, finalista dvouhry TE 3 v Jablonci nad Nisou
Jonáš Forejtek – člen reprezentace, 1. hráč v ročníku, finalista dvouhry na turnaji TE 2 v Záhřebu, vítěz čtyřhry na M ČR starších žáků
Vítek Horák – 5. v celostátním žebříčku, finalista dvouhry TE 3 v Rakovníku, vítěz kat. A v SK Véska a TC Tennisline
Martin Krumich – finalista dvouhry TE 3 v Hrádku nad Nisou
Radka Bužková – 2. v celostátním žebříčku, 31. na žebříčku Tennis Europe, vítězka dvouhry kat. A starších žákyň ve Zlíně, vítězka TE 2 v Tel Avivu a Oberpullendorfu, finalistka M ČR starších žákyň
Vanesa Nikolovová – členka reprezentace, 3. v ročníku, vítězka dvouhry TE 3 v Jablonci nad Nisou
Denisa Hindová – 1. hráčka celostátního žebříčku, vítězka TE 3 v Uh. Hradišti, finalistka TE 3 v Hrádku nad Nisou a M ČR ml. žákyň, vítězka čtyřhry TE 3 v Auray a na M ČR mladších žákyň
Adéla Vašíčková – 6. v ročníku, vítězka čtyřhry kat. A starších žákyň v Liberci
Darja Vidmanová – 1. místo v ročníku, vítězka dvouhry na turnaji kat. A mladších žákyň v Českém Krumlově a Tennis Centrum Cafex
Tereza Vajsejtlová – vítězka čtyřhry TE 3 v Uherském Hradišti

Družstva

Družstvo dorostu – 3. místo na Mistrovství ČR v Praze (kapitán Zdeněk Kubík)
Družstvo staršího žactva – 3. místo na Mistrovství ČR v Rakovníku (kapitán Lubomír Štych)
Družstvo mladšího žactva – 3. místo na Mistrovství ČR ve Zlíně (kapitán Lubomír Štych)
Družstvo babytenisu – 3. místo na Mistrovství ČR v Prostějově (kapitán Jan Pecha)

Marek Pazdera se chystá mezi mladší žáky

Marek Pazdera trénuje i v pokoji

V kategorii babytenisu odjížděl z turnajů zásadně s nějakou cenou. **MAREK PAZDERA (9)** je šikula z Březové u Sokolova, který dvakrát týdně trénuje na Štvanici a v Aši se mu věnuje trenér Pavel Michálek. „Je přísný, ale hraju s ním rád. V zimě za ním jezdím i do Německa," říká Marek a tatínek František upřesňuje, že luxusní hala v Selbu kousek za hranicemi přijde jen na deset eur za dvě hodiny.

Marek začal s tenisem v šesti letech v Sokolově, zkoušel i fotbal, ale obojí nestíhal a tenis ho baví víc. Taky chodí každý týden plavat a výborně lyžuje. „Tátovi už na sjezdovce ujíždím a porážím ho i v tenise," chlubí se Marek. Tenis hraje i doma: vedle svého pokoje má ještě jeden, kde je u zdi natažená síť. „Každou chvíli tam hraje čopy nebo voleje," směje se otec.

Na otázku, jestli nebudí sousedy, má Marek pohotovou odpověď: „Pod námi bydlí strejda, a ten skoro nikdy není doma…"

Na kurtu je jeho zbraní forhend a čop z bekhendu. „Teď se s trenérem učíme procházet údery," oznamuje Marek, jehož vzorem je Federer. Proč? „Protože se nevzteká," odpovídá a tatínek dodává, že v tomhle směru syna srovnal trenér Michálek.

Mezi mladšími žáky čekají Marka těžší soupeři, ale nebojí se. V kategorii babytenisu patřil mezi nejlepší. Vyhrál přebor Západočeského kraje, byl druhý v Praze, vyhrál turnaje v Aši, v Chebu, taky Skate&Prestige Cup v Plzni, s družstvem I. ČLTK byl třetí na domácím mistrovství… Tak hodně štěstí.

SAFINA

Targety
Platina
Spojovací materiály
Recyklace
Klenotnické polotovary
Průmyslové aplikace
Chemie
Klenoty
Laboratoře
Dentální materiály

Ekologické ZPRACOVÁNÍ VÝROBA A RECYKLACE DRAHÝCH A NEŽELEZNÝCH KOVŮ

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty ***Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu***

Podporujeme juniorský tenis

Hlavní cíle nadačního fondu jsou:

– rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
– rozšiřování tenisové členské základny
– podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni

Vybrané podporované projekty nadačního fondu:

– tradiční mezinárodní turnaj ITF – SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
– turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
– tenisové akademie
  • I. stupeň – spolupráce se ZŠ Hostýnská – vyhledávání talentů a všeobecná příprava
  • Travelling team vrcholových hráčů juniorské kategorie

SAFINA, a.s.
Vídeňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
Tel: +420 241 024 111, Fax: +420 241 024 292
e-mail: info@safina.cz, www.safina.cz

Jaroslav Jandus: Třetí místa v soutěžích družstev beru jako neúspěch

Markéta letos vyčnívá

Rok zatím není kompletní, z pohledu klubu zbývá jedna podstatná věc: extraliga smíšených družstev. Na jejím základě se ale hodnocení sportovních úspěchů hráčů I. ČLTK Praha nijak zásadně nezmění. Proto jsme mohli letošní rok se šéftrenérem klubu **JAROSLAVEM JANDUSEM (51, na snímku)** uzavřít dřív než před Vánoci.

Jaký byl rok 2014 z vašeho pohledu?
„Tradičně to byla směsice výborných i průměrných výsledků i několika zklamání. Co považuju za důležité: že většina hráčů napříč kategoriemi zlepšila umístění na žebříčcích. Nejvíc vyčnívají výsledky Markéty Vondroušové a obě její semifinále juniorských grandslamů. Během několika měsíců mezi dorostenkami se jako patnáctiletá prosadila až do Top 10, což je fantastické. Navázala tak na druhé místo v žebříčku Tennis Europe U14."

Co ještě vás potěšilo?
„Výsledky nebo zlepšení mnoha hráčů, ale asi není prostor, abych je všechny jmenoval. Zmíním proto jen některé. Miri Kolodziejová se dostala v sedmnácti do hlavní soutěže juniorky US Open a je v první padesátce žebříčku ITF, to je výborný výsledek. Mezi staršími žáky se výrazně zlepšil Ondra Štyler; udělal velký výkonnostní skok, dostal se do reprezentace čtrnáctiletých, zahrál si mistrovství světa v Prostějově. V kategorii starších žáků se výrazně prosazoval i Jonáš Forejtek, jednička ročníku 2001 a jasná jednička reprezentace pro příští rok."

A v nejmladších kategoriích?
„Musím zmínit Vítka Horáka, po příchodu z Neridé se vyšvihl do absolutní špičky v ročníku 2002, vyhrával turnaje ETA i ty áčkové. Denisa Hindová (2002) je první hráčkou reprezentace do 12 let a prosazovala se letos i mezi staršími žačkami, Darja Vidmanová je jedničkou v ročníku 2003. Příslibem je i výkonnost Martina Krumicha (2002), mimochodem syna bývalé hráčky klubu Zdenky Málkové. A také desetiletí Jiří Fiedler s Agátou Černou potvrzují výborné výsledky z kategorie babytenisu a jsou první, respektive druhá v ročníku."

Ondřej Štyler udělal letos velký výkonnostní pokrok

Co se naopak nepovedlo?
„Třetí místa ve všech soutěžích družstev – kde tradičně bojujeme se Spartou a Prostějovem – jsou mírným zklamáním, čekal jsem alespoň jednu lepší medaili. Mladší i starší žáci sehráli vyrovnané zápasy, ale mistrovství dorostu odhalilo naši slabinu mezi dorostenci. A druhá věc: ti, kteří ještě loni a předloni juniorskou kategorii drželi a snaží se probít do velkého tenisu, zatím nejsou tak úspěšní. V zásadě se to daří jen Tereze Martincové, která je 250. na žebříčku WTA."

Čím to je?
„To je na delší rozbor, ale častá zranění opakovaně brzdí Robina Staňka, Marka Routu i Jesiku Malečkovou. To vývoj hráče poznamená. Ne všichni se také dokáží úspěšně poprat s nárůstem tréninkových objemů a zejména cestování; měli by objet dvacet třicet turnajů za rok. A to zase dost dobře nejde dohromady se studiem... Tohle bývá nejčastější kámen úrazu."

Trenér malé skupiny hráčů je pro klub neřešitelná věc?
„Ne neřešitelná, ale komplikovaná. A to hlavně kvůli výkonnostnímu rozptylu. Turnajový program hráčů je pak velmi rozdílný a těžko ho lze sladit. Nicméně kdyby se taková perspektivní skupinka dala dohromady, finančně bychom ji podpořili."

Jak vidíte vývoj a perspektivy Robina Staňka?
„Robin jde cestou osobního trenéra, i kondici dělá individuálně. Bezpochyby má vysoký potenciál, ale k velké smůle má časté zdravotní problémy. V létě šla jeho výkonnost nahoru, odehrál velmi pěkný zápas na Prague Open (prohra v 1. kole s o 700 míst lépe postaveným G. Melzerem – pozn.), měl slušně rozjetou sezonu, ale vzápětí ho přibrzdila mononukleóza a svalové zranění. Věřím, že ho příští rok nebude trápit zdraví a že se s novým trenérem posune do čtvrté stovky žebříčku ATP."

S čím jste (ne)spokojen řekněme organizačně?
„Jsem rád, že se po nečekaném odchodu Honzy Vacka podařilo stabilizovat nově vzniklé trenérské skupiny; na Štvanici je kolektiv devíti velmi kvalitních trenérů na plný úvazek a k tomu kondiční trenér. Velkým pozitivem je, že se už loni kompletně vyměnily povrchy v halách, což přispívá ke kvalitě zimní přípravy. Od podzimu je v provozu nové víceúčelové hřiště na Slavoji, což výrazně zlepšilo možnosti tréninku kondice. Už na jaře přibyly tamtéž i dva nové kurty, máme jich celkem šestnáct, v zimě devět v hale, včetně centru deset. Ale ani to bohužel nepokrývá veškeré potřeby klubu, musíme pronajímat dalších třicet hodin týdně v hale na Čechii Karlín."

Takže zbývá vyřešit otázku, kde vzít nového Hernycha či Hradeckou...
„Věřím, že prvním, kdo se výrazně prosadí, bude Markéta Vondroušová. Vychovat hráče širší světové špičky ale není snadné a je to myslím vidět v českém tenise obecně. Ale souhlasím, že po Minářovi, Hernychovi a Mertlovi máme v klubu mezeru. Na druhou stranu je třeba vidět, že mezi děvčaty se na Štvanici podařilo vychovat řadu výborných hráček, i když některé už nehrají za I. ČLTK. Třeba Míša Krajiceková nebo sestry Plíškovy se naučily tenis u nás, Zarina Dijas, která na sebe před pár týdny upozornila prvním finále turnaje WTA v kariéře, hrála na Štvanici odmalička."

PROMINECON

Jsme spolehlivým partnerem na povrchu i v podzemí

- výstavba a rekonstrukce metra
- velkoprostorová podzemní díla
- kolektory
- energetické tunely
- hloubené stavební jámy a šachty
- ražené kanalizace
- technologie stříkaných betonů
- sanace a rekonstrukce podzemních děl

PROMINECON CZ a.s. | Revoluční 25/767, 110 00 Praha 1 | tel: (+420) 221 864 101
fax: (+420) 221 864 113 | e-mail: prominecon@prominecon.cz | **www.prominecon.cz**

Na Slavoji je hotovo, přibylo nádherné hřiště a kurt na beachvolejbal

Ozdoba za šest týdnů

Ještě před pár týdny rostla v onom koutě vysoká tráva a lebeda. Od poloviny září je tam úhledné víceúčelové hřiště s umělým trávníkem třetí generace, brankami, koši na basket a perfektním oplocením a v jeho těsné blízkosti kurt na beachvolejbal. Areál na Slavoji znovu zkrásněl, ale především je o mnoho účelnější. Nové hřiště postavila pro I. ČLTK (i díky grantu pražského magistrátu) firma Sporttechnik Bohemia Milana Vopičky staršího.

„Jsem rád, že jsme tenhle nápad realizovali. Hřiště je pro kondiční přípravu a hry takřka ideální, s tím původním v hlavním areálu se nedá srovnat," říká hlavní manažer klubu Vladislav Šavrda.

Ozdoba areálu na Slavoji, která vyrostla na místě někdejší škvárové dráhy a zanedbaného trávníku, má hodnotu víc než milion korun a z osmdesáti procent ho zaplatil grant, zbývající částkou se podílel klub. „Vybavení beachvolejbalového kurtu a některé další věci udělal Milan Vopička sponzorsky, i za to bych mu chtěl poděkovat," přibližuje Šavrda.

Na začátku byl nápad využití zbývajícího prostoru na Slavoji, potom přišel grant a příslib 900 tisíc korun, a tak klub oslovil firmu Sporttechnik Bohemia, která zajistila projekt i vlastní výstavbu.

„Vrátil jsem se na Štvanici pětadvacet let poté, co jsem se podílel na výstavbě nového areálu, a jsem rád. Po posledních klubových volbách jsem se rozhodl, že budu Štvanici rád podporovat a věřím, že tohle hřiště není to poslední, co jsem tady postavil," glosoval dokončený projekt Milan Vopička, dlouholetý člen klubu, a přiblížil vlastnosti umělé trávy položené na novém hřišti: „Jde o trávník třetí generace s označením UT3G, který má tu unikátní vlastnost, že když hráč upadne, nespálí se ani

„Hřiště je perfektní, na trávě se dobře běhá, je příjemná. Na basket je potřeba trošku přefouknout míč, aby dost skákal. Horší je, že za koši zatím chybí síť, a když se někdo netrefí, letí balon až na kurt."
Štěpán Šimek

„Na fotbal je to paráda, samozřejmě na kondičku obecně taky. Je tam dost prostoru i pro skupinový trénink, jinam už nechodíme. Jen by bylo potřeba nějak vyřešit padající listí."
Lukáš Vejvara

„Hřiště je super, líbí se mi. Chodím tam na kondičku a už jsem si stihla zahrát i fotbal a basket."
Vanesa Nikolovová

Takhle vypadá zbrusu nové víceúčelové hřiště na Slavoji; v akci Štěpán Šimek pod dohledem Pavla Jandy

se nezraní, protože povrch je měkký a elastický a tím pádem i dostatečně ohleduplný k pohybovému ústrojí." Dodejme, že jde o jediný umělý trávník, který akceptuje pro fotbalové soutěže FIFA.

Hřiště se od výkopových prací po poslední dokončovací detaily stavělo pouhých šest týdnů. „Mám z něj samozřejmě radost, asi trošku jinou než obvykle. Je to pro mě speciální v několika ohledech. Jsem členem I. ČLTK od roku 1948, podílel jsem se na rekonstrukci starého centra v letech 1970-71 a o nějakých dvanáct let později jsem byl u projektu nového areálu a s Honzou Kodešem jsme byli motorem jeho výstavby. Zkrátka mám pocit, jako bych se vrátil tam, kde jsem vyrůstal. Jenom mě mrzí, že jsem pětadvacet let tvůrčího života na Štvanici nedostal šanci."

Nové hřiště bylo už na podzim v permanenci kondiční přípravou počínaje a fotbálkem a dalšími hrami konče. Snad jen florbalu vyhovuje víc povrch původního menšího hřiště v hlavním areálu. „Prostorově je to bomba, úplně jiné možnosti," kvituje hřiště kondiční trenér I. ČLTK Pavel Janda a přibližuje výběr povrchu. „Původně jsme chtěli pevný litý, ale všechny povrchy, které jsme viděli, byly po dešti nebezpečně kluzké a velmi dlouho osychaly. Viděli jsme i umělou antuku, ta ale vyžaduje značnou údržbu. Proto jsme nakonec zvolili umělou trávu, i když pro některé sporty není úplně ideální. Pro kondiční přípravu je ale téměř dokonalá; skvěle se na ní běhá, je měkká a pružná, při cvičení není třeba používat podložky, po dešti rychle schne. Jediný detail – trochu hůř se na ní skáče přes švihadlo," říká a ke štěrkové cestičce, po které se ke hřišti přichází, podotýká: „Zámková dlažba by do budoucna byla lepší. Malé kamínky štěrku se totiž zanášejí do trávníku, a to může být nebezpečné."

Sluší se dodat, že I. ČLTK nyní bezezbytku využil veškerou plochu, kterou má na ostrově k dispozici. Pozemek od Slavoje směrem k Negrelliho viduktu totiž patří městu, stávající budova na něm je v rukách soukromého majitele. „Pro klub by samozřejmě bylo ideální, kdyby se podařilo přesunout skatepark jinam, abychom mohli oba areály propojit. Do prostoru těsně za Negrelliho viaduktem by se v tom případě vešly dva kurty, ideálně s tvrdým povrchem, a také dva minidvorce. To je ale v tuhle chvíli spíš jen krásný sen," dodává Vladislav Šavrda.

Vladislav Šavrda a Milan Vopička při slavnostním přípitku

V sousedství hřiště vyrostl kurt na beachvolejbal

A takhle to na stejném místě vypadalo ještě v létě...

Jeden z letošních štvanických kurzů

Pět kempů I. ČLTK navštívilo letos víc než 150 dětí

Léto plné her a soutěží

Štvanické léto vyplňují už několik let kempy pro děti. A že jich je plný areál! Pobíhají po kurtech i víceúčelovém hřišti, přes oběd zaplní restauraci, odpoledne dovádějí u bazénu a vzápětí jsou znovu na kurtech. Letos se jich do pěti týdenních kurzů zapsal rekordní počet – víc než sto padesát!

„Každý týden jsme tady měli kolem třiceti pětatřiceti dětí a některé si kemp tradičně zopakovaly," říká trenér mládeže Jan Pecha a upřesňuje, že šlo o mix dětí ze štvanické školičky i těch příchozích. „Měli jsme tady i několik dětí ze zahraničí, přišli dva malí Švýcaři a dvě Rusky. Zájem byl zkrátka ještě větší než loni, což snad napovídá, že mají kempy úroveň."

Denní program byl podobný jako doposud: ranní rozcvička a výběh (těch starších) na špičku ostrova, dopolední fáze sestávající z hodiny pohybové přípravy a hodiny tenisu, oběd a následně relax u bazénu a hry. Odpolední fáze měla znovu podobu hodiny tenisu a hodinky pohybové přípravy a před příchodem rodičů ji zakončily soutěže. „Na ty se děti většinou těšily už od oběda," přibližuje s úsměvem Pecha.

Šest trenérů letos preferovalo herní trénink; tedy aby si děti co nejvíc zahrály mezi sebou a na body. „A v mezích možností jsme se zaměřili také na taktiku. Z mého pohledu to byl proti předcházejícím kempům, kdy děti odehrály většinu hodin tak, že jim trenéři nahrávali z koše, přínos. Po těch pár dnech bylo vidět, že se vyhrály, získaly jistotu, cítily míč, prostě hrály den ode dne líp. Jsem rád, že se nám tahle změna osvědčila."

Kromě Pechy se dětem na Štvanici věnovalo dalších pět trenérek klubu: Andrea Vašíčková, Romana Mudříková, Alena Vašková, Niki Barošová a Jitka Kleisnerová. Program začínal v 9.15 h ráno a končil v půl páté; tentokrát zůstávalo do pozdního odpoledne mnohem víc menších dětí než loni nebo předloni.

Pro dny, kdy pršelo, byl připraven náhradní program v pevné dvojhale. V případě pětatřiceti mrňousů a šesti trenérů v ní sice bylo poněkud těsno, ale nikomu to nevadilo, hlavně, že jedna disciplína či soutěž střídala druhou. Hrál se tenis, běhal se slalom mezi kužely, využily se žebříky i branky na minifotbal, hodily se i dřevěné schody.

Jak řečeno, zhruba polovina dětí v kempech navštěvuje na Štvanici pravidelně školičku. Díky podzimnímu náboru jsou v ní další talentované děti. Nově mají možnost přijít si zahrát každý den mezi 16. a 17. hodinou, vloni to byly pouze tři dny. „V té době je jeden kurt vyhrazen pouze pro »nové« děti, respektive začátečníky, k dispozici mají vždy dva až tři trenéry. Ti starší a zkušenější hrají na půlce kurtu, což je pro nácvik techniky dostačující a také finančně dostupnější, dvakrát nebo třikrát v týdnu. Nejstarší a nejtalentovanější hráči pak trénují na celém kurtu, a to až čtyřikrát týdně," popisuje Pecha.

Mimochodem – v letošním družstvu kategorie babytenis, které skončilo na mistrovství ČR třetí, bylo několik dětí, které prošly školičkou; z pražských dětí se na Štvanici připravovali Adam Styler, Niki Bartůňková, Petr Panáček a Filip Paroulek, z mimopražských Erik Málek z Chotěboře a Marek Pazdera s Adamem Jedličkou ze Sokolova. I z toho lze usuzovat, že výuka těch nejmenších v I. ČLTK je na dobré úrovni.

KPM CONSULT

KOMPLEXNÍ DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ

STUDIE
PROJEKTY
ANALÝZY

dopravní inženýrství a telematika
dopravní a přepravní průzkumy
inteligentní dopravní systémy
modernizace a optimalizace
vzdělávání a publikování
ekonomika v dopravě
dopravní stavby
věda a výzkum
controlling
logistika

www.kpmconsult.cz

OHL ŽS

EUROVIA VINCI

metrostav

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

PRAHA

EZ

dt

ŽPSV OHL GROUP

SUDOP BRNO

Na umělé trávě v Dublinu se hraje i v dešti

Carrickmines Cup: »Jen« finále

Sedm let po sobě vyhrávali žáci I. ČLTK Carrickmines Cup U12 v irském Dublinu! Teprve letos na konci prázdnin, při 8. ročníku tradičního turnaje v rámci CTC, našli přemožitele. Ve finále prohrávali po dvouhrách s domácím týmem 1:3 a zápas byl kvůli časové tísni ukončen. „I kdybychom debly vyhráli, chyběl by nám k vítězství set," přibližuje trenér Tomáš Steinbrecher, který byl v Irsku v roli kapitána a šéfa zájezdu.

Čtyři dny pečoval v Dublinu o čtveřici Josef Truhlář, Lukáš Klír, Agáta Černá a Veronika Vojtová. Děti bydlely v rodinách a zájezd si po všech stránkách užily. Chybělo jim snad jen to, že si nezahrály na přírodní trávě; tuhle šanci zmařil bohužel déšť.

Turnaje se zúčastnily dva kluby z Barcelony, družstvo RC de Tenis de la Magdalena ze Santanderu a londýnský Cumberland LTK. Děti ze Štvanice v pátečním utkání rozdrtily Polo Barcelona 6:0 a v sobotu remizovaly 3:3 s Cumberlandem, ale díky lepšímu poměru setů postoupily do finále.

V něm už byli domácí (se staršími dětmi) silnější, ze čtyř dvouher vyhrála jen Agáta Černá.

„Při slavnostním zakončení nám organizátoři děkovali, že jsme přijeli s nejmladším týmem a dali ostatním šanci hrát vyrovnané zápasy," říká Tomáš Steinbrecher a je rád, že jeho svěřenci měli možnost vyzkoušet si jiný povrch i styl. „Na antuce bychom asi vyhráli, ale žáci z Carrickmines se na umělé a trochu kluzké trávě líp pohybovali a hráli chytřeji. Pro děti to ale byla dobrá zkušenost a šance vyzkoušet si styl servis – volej. V tom vynikal Pepa Truhlář, jasně nejlepší deblista turnaje."

Co překvapilo všechny: že Irové hráli tenis i mezi kapkami deště. „Oni zkrátka nasadí golfovou rukavici a hrají dál," popisuje s úsměvem Tomáš Steinbrecher. Pro děti byl prý zájezd do Dublinu užitečný ve všech směrech; viděly spoustu zajímavých věcí a tradiční klub, kde se hraje výhradně v bílém. „Taky jsem je vedl k samostatnosti, o některé věci se musely postarat

Kvarteto I. ČLTK při turnaji v Dublinu

samy. Chovaly se ale bezvadně," oceňuje trenér. Toho na oplátku chválí Agáta Černá – prý se staral, jak jen to šlo. „Zájezd se mi moc líbil. Poprvé jsem hrála na umělé trávě a bylo to úplně jiné než antuka, míče odskakovaly níž, asi jak byla tráva vlhká. Jen mě mrzí, že jsme neměli čas prohlédnout si město," lituje. „S Veronikou jsme bydlely v nádherném domě, skoro bych řekla zámečku, s velkou zahradou. Rodina měla pět dětí, dokonce jsme si v sobotu po finále užily narozeninovou party jejich tatínka: hry, filmy, na zahradě skákací hrad…," usmívá se a dodá: „Příště bych jela zase."

Barcelona: Návrat s druhým místem (a šedinami)

Na konci prázdnin se vrátil po pěti dnech z Barcelony s prvními třemi šedivými vlasy a po příletu do Ruzyně šel padesát metrů před svou minivýpravou. „Holky mi daly

Trenér Jan Pecha se svými svěřenci v Barceloně

v Barceloně zabrat," usmívá se vedoucí trenér školičky I. ČLTK Jan Pecha a vysvětluje, co mu na turnaji dětí do 14 let v rámci sdružení stoletých klubů (CTC) Adéla Vašíčková s Dášou Vidmanovou provedly.

„Když jsem je chtěl vytáhnout do města, aby něco viděly, chtěly být na pokoji a objednat si jídlo. Když jsme měli někam vyrazit, ptaly se, proč nejdeme jinam… Lepší být deset hodin v kuse na kurtu," směje se.

S kvartetem Vítek Horák, Milan Durovič, Adéla Vašíčková a Dáša Vidmanová se ze Španělska vrátil s druhým místem (za pořádajícím klubem), když o vítězi turnaje rozhodl jediný set. Soupeři I. ČLTK byly domácí Real Club de Tenis de Barcelona, Real Club de Polo de Barcelona a irský Carrickmines Croquet & Lawn Tennis Dublin. Tým ze Štvanice nejprve porazil 6:0 Iry a poté Polo Barcelona 5:1. Výrazně víc si prý zahráli kluci, děvčata měla slabší soupeřky. „Hrálo se systémem každý s každým, čtyři dvouhry a dva debly. Vítek Horák potkal v zápase s Barcelonou nejlepšího Španěla v ročníku, navíc o rok staršího. Uhrál jen dva gamy, ale byl to opravdu výborný zápas kluků, kteří hrají bekhend jednoruč. Adéla s Dášou byly naopak nejlepšími hráčkami ze všech, i když šlo o turnaj do čtrnácti let a Dáše je teprve jedenáct."

Česká výprava měla v Barceloně možnost prohlédnout si jeden z nejluxusnějších klubů na světě *(viz fotogalerie na webu www.cltk.cz)*. „O areál se starají perfektně. Co mě zaujalo: kuchaři tam chodí zásadně v bílé čepici a hráči po sobě nikdy nezametají, na to je správce. To první bychom klidně mohli přenést i na Štvanici," usmívá se Pecha, jenž si prý během turnaje popovídal i s šéftrenérem klubu Albertem Costou. „Pokud jde o trénink dětí, máme stejný názor. Hlavně všestrannost, nikam nespěchat a nepřehánět to s objemem."

Jak vidno z fotografie (na které nejsou Pechovy šediny patrné), zájezd se povedl, a to nejen díky druhému místu.

Vivus
Domy plné života

Skvělé bydlení na dobré adrese

Luxusní obytné domy s jedinečnou dopravní obslužností a velkorysou občanskou vybaveností přímo u stanice metra Pankrác.

PANKRÁC
K NASTĚHOVÁNÍ

NAVŠTIVTE VZOROVÝ BYT

Originální design a kvalitní provedení v prudce se rozvíjející oblasti Vysočan, vedle O_2 Arény, obchodního centra Galerie Harfa a metra Českomoravská.

ARÉNA
K NASTĚHOVÁNÍ

Klidné bydlení blízko přírody, s dobrou dostupností a občanskou vybaveností, kterou ještě rozšířil supermarket přímo v projektu.

KAMÝK
K NASTĚHOVÁNÍ

Nové moderní kancelářské prostory standardu "A" k dlouhodobému pronájmu v atraktivní lokalitě pražského Pankráce, přímo na sjezdu z magistrály a hned vedle stanice metra Pankrác.

JONES LANG LASALLE
☎ +420 222 222 101

CUSHMAN & WAKEFIELD
Global Real Estate Solutions
☎ +420 234 603 603

tel. 261 122 113 **www.b3pankrac.cz**

B3 Pankrác **NOVÉ MODERNÍ KANCELÁŘSKÉ PROSTORY**

tel. 724 816 176 www.VIVUS.cz

Zdeněk Kubík se na Štvanici věnuje mladým hráčům už pět let

Zdeněk Kubík: Markétiny zápasy prožívám víc než dřív

Potřebuju vidět výsledky

Otec juniorské vítězky US Open Milan Bouzek o něm říká, že je jedním z mála trenérů, který sleduje nové trendy a snaží se načerpat co nejvíc informací pro vlastní práci. **ZDENĚK KUBÍK (39)** připouští, že na grandslamech tráví okukováním přípravy hvězd spoustu volných chvil. „Doslova to hltám," usmívá se trenér mládeže I. ČLTK, který se na Štvanici věnuje především vycházející hvězdičce Markétě Vondroušové.

Přišel jste před pěti lety ze Sparty – proč?
„Po změně majitele Sparty jsem dostal z I. ČLTK nabídku a rád jsem ji přijal. Na Štvanici jsem prošel celým mládežnickým tenisem až do dospělosti, od školičky až po extraligu, proto k ní mám výjimečný vztah."

Jak dlouho už vás trenéřina baví?
„Patnáct let, možná víc."

Tak dlouho?
„Od čtyřiadvaceti. Tehdy jsem pochopil, že na první stovku to nebude, na dvoustovku taky ne *(usmívá se)*, takže jsem raději začal uvažovat o budoucnosti, než abych do třiceti objížděl satelity a futury."

Kam jste to jako hráč dotáhl?
„Do sedmé stovky žebříčku ATP. Když mě přestal podporovat sponzor, začalo to být nad moje finanční možnosti. Pomalu jsem začínal trénovat a o víkendech jezdil hrát do Německa malé turnaje."

Od začátku jste měl jasno, že budete trenér?
„Měl. Život bez tenisu jsem si neuměl představit. Mám mezi tenisty spoustu kamarádů a známých, odmalička je to můj život a tenisová společnost se mi líbí. Takže jsem k tomu asi logicky směřoval."

Jak jste začínal?
„Privátními hodinami v Praze. Vesměs jsem trénoval děti, s některými jsem jezdil i na turnaje. První zajímavou nabídku jsem dostal v roce 1998, díky Honzovi Stočesovi jsem šel do Kataru pracovat s juniorskou reprezentací. Vydržel jsem tam dva roky a byla to po všech stránkách výborná zkušenost."

Po návratu už jste šel na Spartu?
„Chtěl jsem trénovat v klubu a David Havel, který odcházel do zahraničí, mi nabídl, jestli nechci nastoupit místo něj a věnovat se juniorům. Líbilo se mi to, tak jsem kývl. Začal jsem u žáků, nakonec jsem měl s Davidem Kunstem na starost dorost a ženy."

Máte trenérskou jedničku, že?
„Mám, udělal jsem si ji po návratu z Kataru."

Po těch patnácti letech už asi víte, jestli jste zvolil profesi správně?
„Určitě, trénování mě baví. Respektive: baví mě závodní tenis, hrát s někým, kdo má cíl, ambice, chce se zlepšovat. Neříkám, že to musí být hráč s potenciálem na Top 100, ale prostě někdo, kdo se chce někam posunout. Potřebuju zkrátka vidět výsledky, napalovat rekreantům by mně nenaplňovalo."

Tak to musíte být momentálně na vrcholu blaha, ne?
(směje se) „Pracovat s Markétou je samozřejmě radost. A pokud se povede, aby se výrazně prosadila, budu mít dobrý pocit, že na tom snad mám nějaký podíl. Vychovat mladého hráče a dostat ho do špičky, to by mě uspokojilo mnohem víc,

> Mnozí rodiče si myslí, že hodina bez trenéra je k ničemu. Ale to je nesmysl! Každý trénink a sparing je užitečný, pokud mají děti tenis rády a makají.

než někomu pomoct z druhé stovky do první."

Pracujete s Markétou dva roky – co se za tu dobu změnilo?
„Objel jsem s ní celý svět, spoustu turnajů, a mnohem víc mě to vtáhlo. Má potenciál, aby z ní jednou byla výborná hráčka. Taky její zápasy prožívám víc než dřív. Navíc jsou teď, po úspěších na grandslamech *(semifinále na Roland Garros a ve Wimbledonu – pozn.)*, její výsledky mnohem víc na očích. Ten tlak bude čím dál větší, už se pomalu čeká, kdy nějaký (juniorský) grandslam vyhraje. Taky už to zdaleka není jen o trénování na kurtu, je to mnohem komplexnější a časově náročnější práce. I proto, že jejím tenisem mnohem víc žiju a zamýšlím se nad každým úspěchem i neúspěchem."

V klubu se ale věnujete i dalším hráčům.
„To je pravda, mám svou skupinu, nicméně můj program se v posledních měsících naprosto podřizuje Markétě."

Pak je asi výhoda, že je na Štvanici výborný trenérský kolektiv?
„Je. Když je potřeba, zaskočí jeden za druhého. Jsou tu zkušení trenéři a fajn lidi, rád si s nimi povídám, a nejen o tenise. A jako trenér nemám problém se jich na cokoli zeptat, protože vím, že dostanu dobrou odpověď."

Je něco, co vás na trenéřině nebaví?
„Trénovat deset hodin denně. To už příliš zábavné není a kvalita v závěru dne klesá. Takže bych nechtěl napalovat rekreantům. Proto jsem nikdy nešel do Německa, i když to před těmi patnácti lety bylo lákavé. Měl jsem obavy, že bych tak mohl začít i skončit."

Jak se jako trenér snažíte zlepšovat?
„Se zájmem sleduju přípravu těch nejlepších. To mi asi přináší nejvíc. Jejich rozcvičky, rozehrávky, tréninky, všechno to, co dělají kolem. Hodně věcí se dá najít na internetu, na youtube. A taky o tenise hodně mluvím s kolegy."

Co vás při pozorování těch nejlepších nejvíc zaujalo?
„Fascinovaly mě rozcvičky Djokoviče. Tři dny za sebou jsem se na ně chodil dívat. Fantastický přístup, kvalita, délka, úžasné vystrečování… Co mě naopak nepřekvapuje: že do toho všichni ti nejlepší jdou na sto procent, respektive na sto jedna procent. Přál bych si, aby si to uvědomovali taky moji hráči. Aby pochopili, že není důležitý jen vlastní trénink, devadesát minut na dvorci, ale celý komplex věcí kolem od rozcvičky až po vyklusání a strečink."

Co je vaše silná stránka a v čem byste se naopak chtěl jako trenér zlepšit?
„Myslím, že mi nechybí zaujetí. Tenis mě baví, zdaleka to pro mě není jenom práce. Jenom bych měl být někdy na hráče tvrdší. Dřív jsem takový byl, teď už se občas brzdím a cítím, že je to špatně. Ale nechci, aby to byl důvod přestupu jinam, nebo aby přišli rodiče, že chtějí jiného trenéra. Což před časem jedna hráčka udělala, protože jsem jí něco ostřeji vytknul. Přitom její výsledky šly po celý rok naší spolupráce nahoru, nešlo o žádnou krizi, herní ani vztahovou! Bohužel, adekvátní přísnost se obecně vytratila a často se podléhá přáním hráčů nebo jejich rodičů. Podepisuje se na tom i přílišná rivalita mezi kluby; při sebemenší nespokojenosti se jdou rodiče zeptat na možnosti ke konkurenci."

Máte nějaké trenérské krédo?
„Že všichni ti, kteří chtějí něco dokázat, musejí makat. Jenom dřina vede k úspěchu. A kdo chce uspět, musí tu dřinu mít rád."

Co byste poradil rodičům, kteří vás vidí trénovat s Markétou a chtějí mít doma taky perspektivního tenistu?
„Aby nelpěli na tom, že jejich dítě musí každý trénink odehrát s trenérem. Mnozí si myslí, že hodina bez trenéra je k ničemu, což je naprostý nesmysl. Každý trénink a sparing je užitečný, pokud mají děti tenis rády a makají. Rodiče by měli dohlédnout, aby hlavně hrály, sparingy, debly… Možná to zní neuvěřitelně, ale nebýt někdy trenéra, dva hráči v juniorském věku by si nebyli schopni domluvit sparing! A taky nevidím důvod, aby se rodič sám nezapojil a nešel s dítětem na kurt."

I když tenis neumí?
„A proč ne?! I jako netenista může dětem nahazovat nebo nahrávat míče z koše. Vzpomínám si, kolik hodin takhle trávil s Luckou Hradeckou její tatínek na Tesle Karlín. Spousta rodičů, kteří dovedli děti až na vrchol, taky nehrála tenis; otec sester Williamsových nebo tatínek Bartoliové vzali raketu do ruky až současně s dcerami."

Ve Wimbledonu s Markétou Vondroušovou...

... a při jednom z tréninků na Štvanici

Černobílá vzpomínka: Jiří Javorský a Jan Kodeš při společné čtyřhře

Znáte svůj klub?

Možná jste se nad titulkem ušklíbli, protože „to je přece jasné". Přesto zkuste číst dál a otestovat své znalosti. Třeba vás překvapí, že některé věci přece jen nevíte, anebo vám přinejmenším vypadly z paměti. Což je chyba, protože jste přece členy nejslavnějšího domácího klubu! Možná si díky našemu kvízu rádi osvěžíte paměť, anebo se něco nového dozvíte. Hodnocení svých znalostí a správné odpovědi najdete na konci stránky.

1/ Který z uvedených hráčů vyhrál první ročník ATP Challengeru na Štvanici? (3 body)
A/ Marián Vajda
B/ Jan Kodeš mladší
C/ Thomas Enqvist

2/ Jiří Javorský je jednou z legend I. ČLTK Praha a ve sbírce trofejí měl i jednu grandslamovou. Víte odkud a z jaké disciplíny? (2 body)
A/ Z Wimbledonu 1958, s Pavlem Kordou vyhrál čtyřhru
B/ Z Roland Garros 1961, triumfoval ve dvouhře
C/ Z Roland Garros 1957, s Věrou Sukovou-Pužejovou vyhrál mix

3/ Jak se jmenoval tatínek slavného hráče, člena I. ČLTK Praha, který na Štvanici správcoval? (1 bod)
A/ Jaromír Bečka
B/ Jan Kodeš
C/ Julius Drobný

4/ V jakém sportu vynikal tatínek Jana Kodeše? (3 body)
A/ V atletice, byl přeborníkem ČSR v běhu na 100 m
B/ Ve fotbale, hrál za pražskou Duklu
C/ Byl mistrem republiky v kolové

5/ Který z hráčů klubu ze Štvanice vyhrál ATP Challenger Prague Open? (1 bod)
A/ Ivo Minář
B/ Jan Hernych
C/ Jan Mertl

6/ Která hráčka I. ČLTK Praha byla ITF vyhlášena juniorskou mistryní světa? (3 body)
A/ Zdenka Málková
B/ Andrea Strnadová
C/ Leona Lásková

7/ Která akce otevřela v roce 1986 nový areál s Centrálním tenisovým dvorcem na Štvanici? (1 bod)
A/ Davisův pohár
B/ Turnaj ATP Tour Čedok Open
C/ Pohár federace

8/ Jakou přidruženou výrobu provozoval I. ČLTK v 70. a 80. letech minulého století? (1 bod)
A/ Autodopravu
B/ Výrobu antuky
C/ Výrobu cihel a střešních tašek

9/ Který z uvedených hráčů byl členem I. ČLTK Praha? (2 body)
A/ Tomáš Šmíd
B/ Pavel Složil
C/ Libor Pimek

10/ Která hráčka klubu se naposledy probojovala do finále některého z juniorských grandslamů? (2 body)
A/ Andrea Strnadová
B/ Jana Strnadová
C/ Markéta Vondroušová

HODNOCENÍ
17-19 bodů: Nepsali jste diplomovou práci na téma Historie I. ČLTK Praha? Skvělý výsledek, jako byste vyhráli turnaj bez ztráty setu.
13-16 bodů: Zřejmě čtete pravidelně I. ČLTK Revue? Znalosti máte výborné, něco jako servis Robina Staňka.
8-12 bodů: Ještě máte hodně co zlepšovat. Forhend a bekhend ujdou, ale return, podání a voleje nic moc.☹
7 bodů a méně: Nejste náhodou členem TK Přerov? Než si půjdete příště zahrát nebo vypít kávu v klubové restauraci, přečtěte si o historii I. ČLTK aspoň pár řádek.

Správné odpovědi: 1B, 2C, 3C, 4C, 5B, 6A, 7C, 8B, 9B, 10A

ŘÍKEJTE TOMU TŘEBA CHARISMA.

ADVANTAGE
CARS

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 95/10, 190 00 Praha 9

Nejmladší divačka Anička Koulová

Podzimní klubový turnaj vyhrálo mládí – Adéla Vašíčková a Darja Vidmanová

Deblové setkání generací

Snaha byla, ale počasí se tak trochu spiklo. Zářijový klubový den I. ČLTK – turnaj ve čtyřhře – sice vedení klubu operativně přeložilo, protože předpověď vypadala víc než nepěkně, ale dešti jeho účastníci neutekli ani o dva týdny později. Co je podstatné: radost ze hry to nikomu nepokazilo. Na Štvanici se tentokrát potkalo několik generací a zahráli si i závodní hráči klubu. Ve čtyřech skupinách se nejprve hrálo systémem každý s každým a poté vyřazovacím způsobem až do finále. V něm porazily Adéla Vašíčková s Darjou Vidmanovou dvojici Pavel Houdek - Teimuraz Gedevanišvili a staly se nejmladšími vítězkami klubového turnaje v jeho historii.

Bekhend volej poloviny vítězného páru Dáši Vidmanové

Pavel Houdek (zády) a Teimuraz Gedevanišvili

Levné letenky nejen do Evropy!

Amsterdam | Antálie | Barcelona | Berlín | Bratislava | Bukurešť | Burgas | Cagliari
Chania | Corfu | Curych | Dubaj | Dubrovník | Düsseldorf | Frankfurt | Hamburk | Heraklion
Ibiza | Katánie | Kodaň | Kos | Košice | Lamezia Terme | Larnaca | Las Palmas | Madrid
Malaga | Malta | Milán | Olbie | Ostrava | Palma de Mallorca | Paříž | Rhodos | Řím
Sevilla | Soluň | Split | Stockholm | Tel Aviv | Tenerife | Valencie | Zakynthos

www.smartwings.com

smartwings

Displeje na každém kroku

Snadná správa obsahu.

friendlyway nabízí kvalitní produkty v oblasti informačních terminálů-kiosků a software pro efektivní správu plazmových, LCD a LED obrazovek.
Mezi nejzajímavější aplikace patří elektronický katalog, virtuální recepční, navigační a transakční kiosky umožňující prodej vstupenek, tisk i platby.

friendlyway
informační terminály • kiosky

Kontakt:
friendlyway s.r.o.
Tel: +420 241 740 104
E-mail: info@friendlyway.cz, www.friendlyway.cz

Setkání Hernychových a Koulových

Uf uf... (Radim Cízl)

Šetříme síly, chtějí asi říct Josef Löbl a Petr Levý

Jsme skvělí (Ferda Stejskal a Maria Vidmanová)

Utěšování po porážce aneb Tomáš Vydra s dcerami

Autopojištění 2015

Vyberte si, jak
chcete být pojištěni
a kolik chcete platit.

S vámi od A do Z

Allianz

Tenisové vzpomínky v břevnovském domku Miloše Konráda – na velké fotografii je jako trenér družstva I. ČLTK, mistra ČSSR 1975

Miloš Konrád: Štvanice je mému srdci nejblíž

Já jsem Jarda, tak mi tykej

Na Štvanici jako dvanáctiletý začínal a jako hráč a trenér strávil v I. ČLTK (s přestávkami) nejdelší čas. I proto má **MILOŠ KONRÁD (79)** ke slavnému klubu hluboký vztah a na roky na tenisovém ostrově i spoustu příjemných vzpomínek. Současník Schönborna, Bendy či Pavla Kordy se neproslavil jako hráč, ale jako velká trenérská osobnost se podepsal pod mnoho úspěchů československého tenisu. V Davis Cupu nebo Galeově poháru vedl mj. Kodeše a Šmída, jako osobní trenér stál na začátku kariéry Damma. „Miloš tenis ohromně miluje a je to moc prima člověk," říká jeho někdejší svěřenkyně i spoluhráčka a častá partnerka v mixu Jana Pikorová.

Ještě občas zajdete na Štvanici?
„Výjimečně, ale moc rád. Štvanice je mému srdci nejblíž, vyrůstal jsem tam. Jako hráč jsem ale musel jít na hostování, protože bych si tam nezahrál. Jsem moc rád, že i když už nejsem členem klubu – to jsem u nás na Břevnově, pořád mě zvou na klubové akce."

Jak se vůbec máte a co děláte?
„Starám se o domácí zvěřinec, protože syn je zrovna na služební cestě. Takže vstávám v šest, abych to všechno zvládl."

Co si mám představit pod pojmem zvěřinec?
„Osmnáct párů německých výstavních holubů; mají dlouhé krky a zobáky jako orli. Taky dva páry hrdliček chechtavých, které krásně cukrujou. Dlouho jsem netušil, proč se jim říká chechtavé; když se páří, na závěr se krásně zachechtají. *(směje se)* Ještě mám australské holoubky, ti jsou malí jako vrabčáci. V Austrálii žijí ve velkých hejnech a ničí přírodu. Je s tím práce,

i když už máme voliér a zvířat mnohem méně než kdysi."

Jak se tenista dostane k holubům?
„Odmalička jsem měl rád zvířata, tatínek mě jako kluka často brával do pražské zoo, protože její ředitel byl jeho kamarád. A po vojně na Rudé hvězdě, když jsem se přestěhoval na Břevnov, jsem si pořídil první poštovní holuby."

Proslul jste jako tenisový trenér, ale vaším prvním klukovským sportem byl hokej, že?
„Od dvanácti let, to bylo dva roky po válce, jsem hrál na Štvanici, tehdy se tam otevírala hokejová školička. Potkal jsem tam bratry Bukačovy, taky herce Smíchovského divadla Miloše Hlavicu. V té době se tam v zimě všechny kurty polévaly; na některých trénovali krasobruslaři, taky Nekolová s Vrzáňovou, jinde byly mantinely a hrál se tam hokej, dokonce oficiální zápasy pod umělým osvětlením. V létě jsme my hokejisti měli dovoleno hrát na dvojce a šestce tenis. Do chvíle, než Jůla Drobný, Jardův tatínek, který tam správcoval, zatroubil, což byl signál zamést, nakropit, nalajnovat a kurty uvolnit. Takhle, díky hokeji, jsem potkal tenis."

Asi jste vídal hrát na Štvanici mnohé velké hráče…
„Každý den. Drobného, Matouše, Krajčíka, Javorského…"

To musela být inspirace.
„To samozřejmě byla. Do žákovského tenisového družstva jsem se dostal ve třinácti letech, ale jako dorostenec jsem byl v I. ČLTK bez šance. Tak mi tatínek domluvil hostování ve Slavii. Hrál tam tehdy Říša Schönborn, hokejista Standa Nepomucký, Jirka Dobeš… Když mi bylo osmnáct, porazili jsme v lize i I. ČLTK a já se musel okamžitě vrátit. S Pavlem Kordou a Nečasem jsem pak hrál za štvanické béčko první ligu, tehdy nejvyšší soutěž."

Kapitán vítězného týmu Galeovců 1974: zleva Granát, Šmíd, kapitán Höhm a Složil.

> Galeák jsme vyhráli dvakrát, pokaždé u toho byli Šmíd, Složil a Granát. S Lendlem (a Navrátilem) to paradoxně nevyšlo.

První ligu?
„Hrály ji oba týmy I. ČLTK, jenom spolu musely sehrát hned první zápas nového ročníku, aby si pak případně nemohly navzájem pomoct."

Jak jste znal Jaroslava Drobného?
„Jako kluk jsem občas chodil k Drobným na oběd. Po rozvodu rodičů jsem bydlel s tatínkem v Holešovicích, a protože jsem trávil na Štvanici celé dny, požádal paní Drobnou, jestli by na mě nedohlédla a občas mi nedala něco k jídlu. Jednou jsem byl u Drobných na obědě a povídám Jardovi: Dobrou chuť, pane Drobný. A on na to: Hele, já jsem Jarda, tak mi tykej. A protože jsem byl kluk, hned druhý den jsem na něj samozřejmě před kamarády volal: Ahoj, Jardo! Abych se před nimi ukázal. Slyšel to tatínek a dostal jsem od něj pořádně vynadáno. Jestli mě prý ještě jednou uslyší, jak Jardovi na veřejnosti tykám, dostanu pár facek."

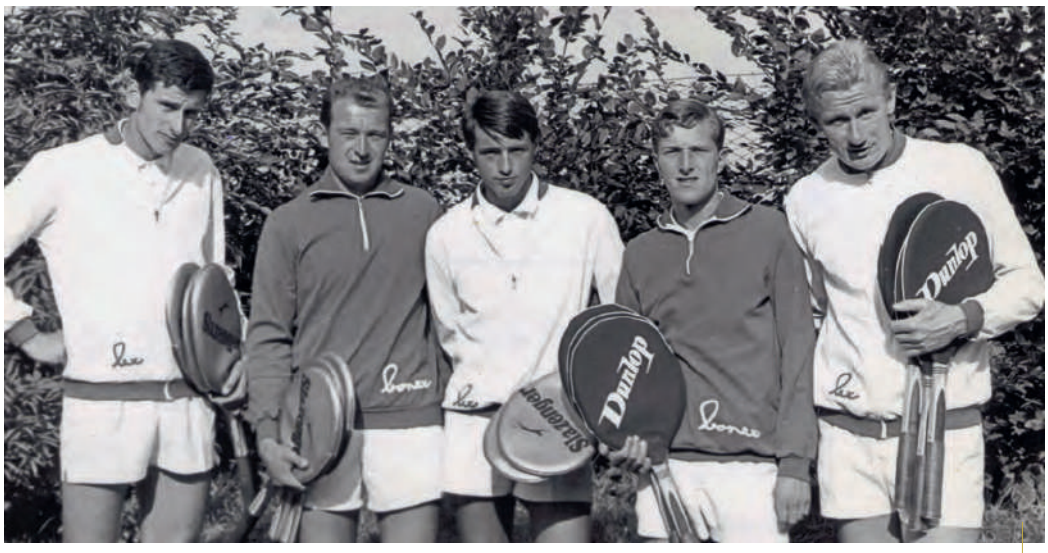

V roli trenéra daviscupového týmu v roce 1964: zleva Holeček, Konrád, Koudelka, Kodeš a Kukal

S Martinem Dammem

Na který svůj tenisový zápas nebo výsledek nejraději vzpomínáte?
„Ve finále Přeboru Prahy jsme jednou s Pavlem Kordou vyhráli nad Javorským se Štroblem, to byl velký výsledek. Ve dvouhře jsem porazil dost hráčů z první domácí desítky, Pavla Bendu, Ríšu Schönborna, Honzu Svobodu z Ostravy…, ale zase jsem prohrál s těmi slabšími. Na žebříčku jsem byl nejlíp čtrnáctý."

Jako trenér jste byl mnohem úspěšnější – čím to?
„Já vlastně ani nevím, jak jsem se k trenéřině dostal. *(usmívá se)* Hrával jsem s Kodešem, který je o jedenáct let mladší, s Kukalem, a pak jsem byl najednou jejich trenér… Tehdejší předseda svazu pan Chvátal mi nabídl, abych dělal ústředního trenéra místo Síby. Chodit na schůze a sedět v kanceláři na svazu se mi ale nechtělo, tak jsem odmítl a řekl, že bych vzal jedině Davis Cup. A dostal jsem ho. Byl to rok 1964. Už předtím jsem trénoval, na Štvanici a na Slavii, měl jsem nějakou zkušenost. U daviscupového týmu, za který tenkrát nastupovali Kodeš, Kukal, Holeček, Koudelka, Štrobl, Pála, Zedník a Tajcnár, jsem byl do roku 1969. V tom roce jsme – bez Kodeše – vyhráli mistrovství Evropy v hale, Kings Cup. Tím jsem končil, protože se z angažmá v Lucembursku vracel Pavel Korda, a převzal jsem po Bolardtovi Galeův pohár."

> Máme i dva páry hrdliček chechtavých. Dlouho jsem netušil, jak přišly ke svému jménu; když se páří, na závěr se krásně zachechtají.

Ten jste s týmem dvakrát vyhrál!
„Za jedenáct let dvě finále a dvě vítězství. Paradoxně s Lendlem (a Navrátilem) jsme nevyhráli, Francouzi byli ve finále lepší. Ty dvě vítězství vybojovali Šmíd, Složil a Granát, jednou u toho byl Průcha a jednou Birner."

V čem spočívalo vaše trenérské kouzlo?
„Kouzlo… *(usmívá se)* Všechny hráče jsem dobře znal, všechno šlo po dobrém a po kamarádsku. Nakonec všichni moji svěřenci byli předtím mými spoluhráči. Asi mi věřili, a proto ode mě brali i nepříjemnou pravdu."

Který z »vašich« hráčů si vás nejvíc získal?
„Láďa Zedník. Když mu bylo osmnáct, nechal jsem ho předčasně povolat na vojnu do tehdejší Rudé hvězdy. Měl jsem tam volné místo a byly tam perfektní podmínky. U vojáků mě to stálo lahev whisky. Láďa byl ohromně tvárný a měl ze všech kluků největší vůli, skoro jako Honza Kodeš. Ráno i odpoledne si vzal švihadla a šel běhat a skákat do Stromovky. V té době jiný takový hráč nebyl. Tenis se naučil hlavně díky píli, trpělivosti a cílevědomosti. On třeba odletěl na celou zimu na turnaje do Ameriky. Vyhrál se tam, porazil dobré hráče, naučil se perfektně anglicky…"

Kde všude jste vůbec hrál a trénoval?
„Kromě I. ČLTK taky za Spartu, za Slavii, na Rudé hvězdě a v Houšťce. A skoro všude jsem taky trénoval. Na konci kariéry jsem v devětatřiceti postoupil se Štvanicí do extraligy, hrál jsem už jen debly a mixy, to byly moje oblíbené disciplíny. Krásné roky jsem prožil na Spartě, kde mi starší hráči nesmírně pomáhali; byli tam Zábrodský, Schönborn, Papík, Bečka… Zajímavá štace byla v Houšťce, kde byly jeden čas díky přidružené výrobě peníze. Bral jsem tam plat jako trenér i hráč, jezdili jsme na zahraniční turnaje. Než ta pohádka skončila."

Jaký nejlepší tým jste vedl?
„Když pominu Davis Cup a Galeák, tak Slavii. Tam byl takový mančaft, že kluci pro soutěž družstev ani nepotřebovali holky. *(usmívá se)* Zedník, Pála, Šmíd, Složil, Granát. Tam se trénovalo dobře. I holky jsme měli výborný, Budařovou a Plchovou."

Také jste stál u prvních úspěchů Martina Damma…
„Hrál jsem s ním šest let, od jeho dvanácti. V tréninku byl Martin poctivý, nikdy nic neodflinknul, navíc slušný kluk. Na tenistu možná až moc hodný. Na začátku za mnou jezdil třikrát týdně na Štvanici, brzy se ale do Prahy (z Liberce) přestěhoval. A měl úspěchy, vyhrál v singlu i deblu mistrovství Evropy do 14 i 16 let, v deblu i mezi osmnáctiletými. Vzpomínám na to moc rád."

Pořád tenis sledujete? A na koho se díváte nejraději?
„Pořád. Hráč podle mého gusta je Federer, na antuce samozřejmě Nadal. Ta jeho obrovská vůle a schopnost oběhnout si bekhend… Teď vypadá skvěle Dimitrov, to může být příští světová jednička."

Doma v Břevnově u voliéry s holuby

Kvalita prověřená časem

- KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE
- :: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ
- :: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL
- :: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL
- :: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

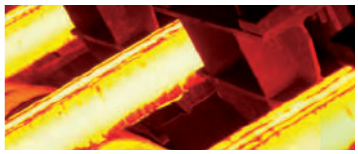

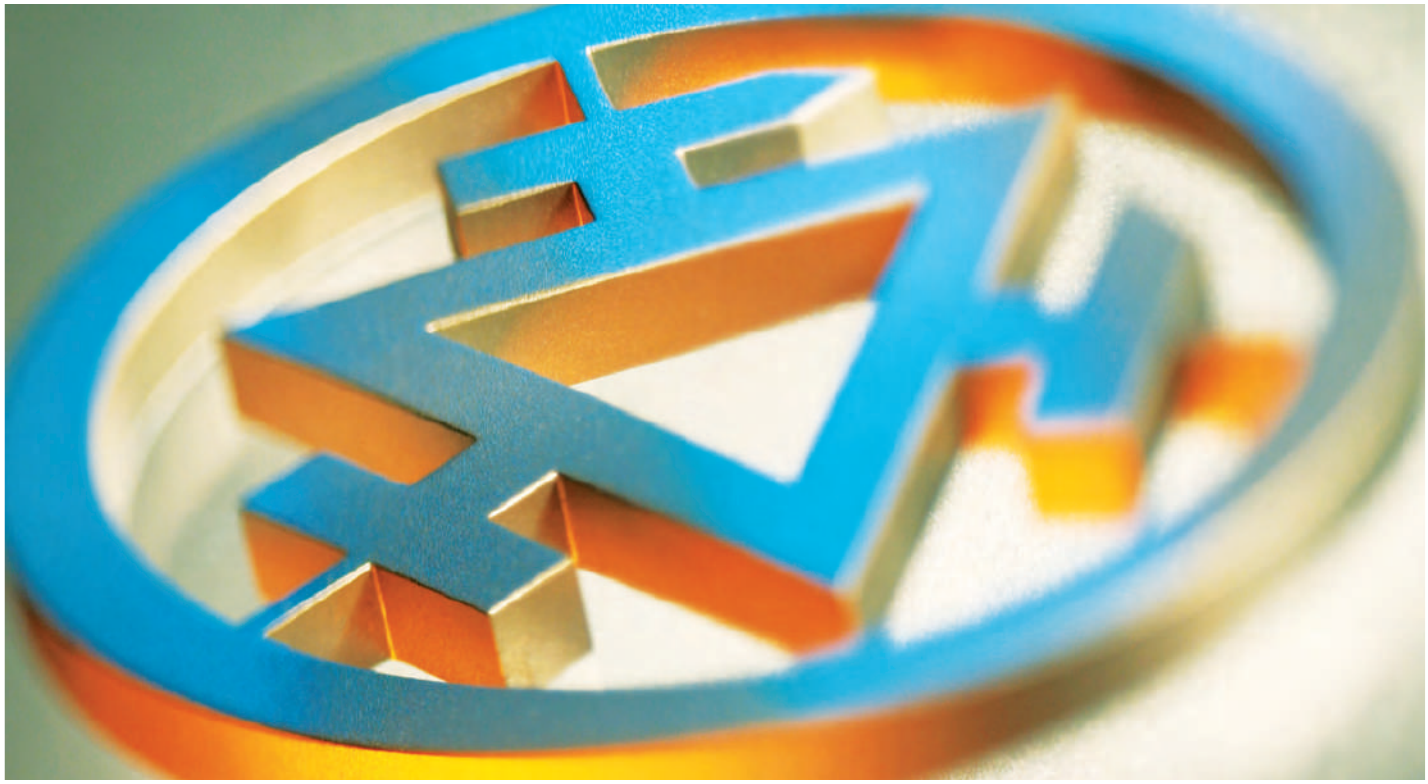

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec, tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355, www.moravia-steel.cz

Je dobojováno, Ferda Stejskal přebírá pohár pro poraženého finalistu

Camporese servíruje přesně, usmívá se Tomáš Pitra starší

Těsná prohra ve finále

K členství v prestižním sdružení stoletých klubů, Centenary Tennis Clubs, patří nejen turnaje dětí, ale také zápasy a miniturnaje dospělých. Šestičlenný tým I. ČLTK se na konci září vypravil – posílen o rodinné příslušníky – do italské Padovy. Z příjemného sportovně-společenského setkání přivezl finálovou účast. A kdyby Ferda Stejskal proměnil v nedělním finále v super tie-breaku mečbol…

„S Padovou jsme prohráli 4:5, takže Ferdova mečbolu je velká škoda. Určitě to byl víc rozhodující bod než ten můj," směje se při vzpomínce na víkend v Itálii jeden z členů štvanické výpravy Tomáš Pitra starší a naráží na krutou prohru s někdejší domácí hvězdou Omarem Camporesem, před lety 18. hráčem světa. „V prvním gamu jsem vedl 40:0, ale pak přišlo eso z druhého podání a do konce zápasu už jsem neuhrál vůbec nic," vrací se ke dvěma »kanárům«. Ale popořádku…

Šestici Ferda Stejskal, Pavel Houdek, Jan Krejčí, Tomáš Pitra, Iva Šimůnková a Yvona Brzáková čekal v sobotním semifinále nováček ve sdružení CTC SALK Stockholm, klub, ve kterém začínal slavný Borg. A byl z toho svižný a snadný postup do finále (8:1). Ve druhém zápase porazil domácí favorit rakouský Park Klub Vídeň, a tak v nedělním finále čekal na tým ze Štvanice Camporeseho Tennis Club Padova založený v roce 1912.

„V sobotu jsme absolvovali příjemnou slavnostní večeři v klubu. Ten už sice stojí jinde než před sto lety, kdy měl areál v centru města, ale prostředí i atmosféra jsou tam velmi příjemné. A hlavně po všech stránkách tenisové a na úrovni – podobně jako v Parioli, kde jsme hráli loni," říká Tomáš Pitra a přidává jednu zajímavost: „Tam se dokonce hraje výhradně v bílém (což jsem se bohužel dozvěděl až na místě) a do některých prostor se v šortkách a tričku vůbec nesmí vkročit. To by jistě ocenil Fanda Stejskal," usmívá se. Ani nedávný prezident I. ČLTK v Padově nechyběl, podobně jako Petr Šimůnek fandil z tribuny. Ve finále se ale zřejmě snažili málo, protože pořádající klub zvítězil těsně 5:4.

„Před odjezdem mi Stefano Torrisi, se kterým na Štvanici hraju, říkal, ať Omara pozdravuju, že spolu chodili do školy. Když jsem pozdrav vyřizoval, Camporeseho to zjevně potěšilo a docela pěkně jsme si popovídali. Když jsem pak v posledním gamu vedl 40:30, říkal jsem si, že mi možná ten game nechá. Ale nenechal…" směje se Pitra senior.

Na mimotenisový program prý nebyl v Itálii čas ani síly. V pátek po příjezdu se po welcome drinku losovalo, v sobotu se hrálo od rána do odpoledních hodin a následovala zmíněná večeře. V neděli se hned po zápasech o umístění a předání pohárů většina hráčů rozjela domů. „Ale hlavně neměl nikdo zbytečnou energii, aby aspoň na chvíli vyrazil do města."

Tradičně se hrálo šest dvouher, pánský debl a dva mixy, dvouhry vždy v kategorii do 45 a nad 45 let. „V mladší kategorii často hrají výborní hráči a zápasy mají úroveň. V té mojí, starší, už je věkový i výkonnostní rozptyl větší. V sobotu jsem vyhrál poměrně hladce, můj soupeř byl také výrazně starší, v neděli jsem si (s Camporesem) také příliš nezahrál. V deblu už na něm ale byla znát únava, s Honzou Krejčím jsme nad ním čtyřhru vyhráli. Ale jeho podání, to je velká zbraň, servíruje pořád tvrdě a neuvěřitelně přesně," říká Tomáš Pitra.

Suma sumárum: italský víkend s tenisem a finálovou účastí se veskrze vydařil. „Což pochopitelně záleží i na tom, jaká se sejde parta. Ta naše byla výborná, takže i když jsem si mohl oba zápasy užít víc, odjížděl jsem spokojený. Byla to fajn akce na úrovni, které nechyběl sportovní náboj."

Tomáš Pitra (vpravo) po lekci s Camporesem

Kapitán I. ČLTK Ferda Stejskal s kapitány ostatních zúčastněných týmů

Bar s prostornou restaurací v Tennis Clubu Padova 1912...

...a pohled na klubovnu přes bazén, který je v letních dnech v permanenci

Tecnifibre se stal oficiálním partnerem ATP 2013 - 2017

Od 1. 1. 2013 české stránky Tecnifibre na nové adrese

www.tfcz.cz

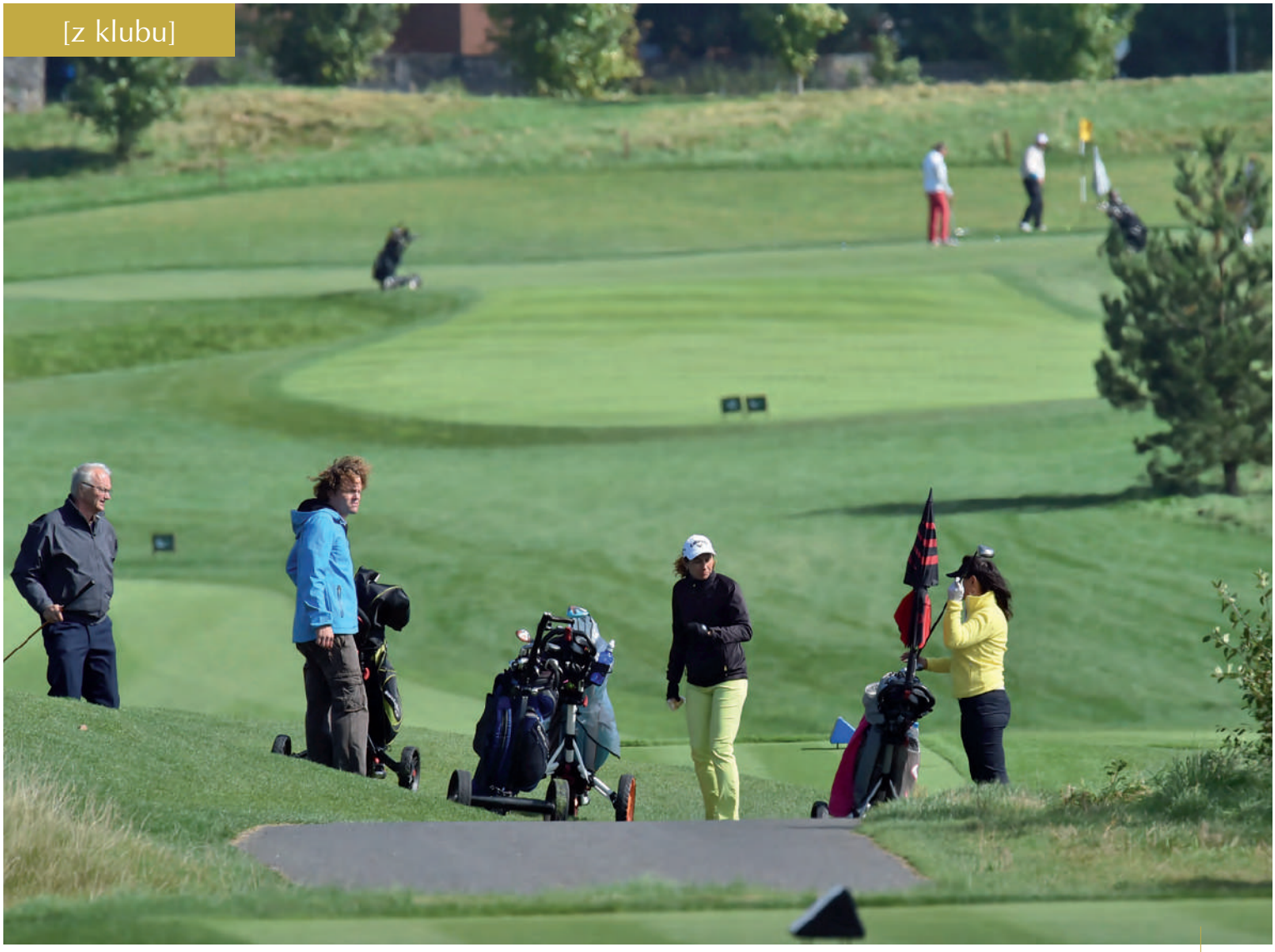

Klubového mistrovství se na Albatrossu zúčastnilo 39 hráčů

Mistři v golfu se jmenují Stanislav Nestrašil a Andrea Šavrdová

Přátelské fee, báječný den

Nejdřív fakta. Mistrovství I. ČLTK Praha v golfu. Albatross Golf Resort, 22. září. 39 hráčů. Nejlepší výsledek – 80 ran. Mistři klubu: Stanislav Nestrašil (81) a Andrea Šavrdová (100). Číslo mj. nepřinesli: Vladislav Šavrda a Zdeněk Krampera. Nejvíc zklamaní odjížděli: Ranko Pecič, Ondřej Krampera, Vojta Flégl, Martin Zenkl a František Stejskal senior (a ještě někteří další).

V luxusním resortu nedaleko Prahy to byl větrný, ale tradičně pohodový den. Výsledky nebyly oslnivé, 80 ran Vladimíra Šmicra j. h. však stojí za zmínku, stejně jako zarputilost, která je patrná i z některých fotek (které jsme raději nezařadili). Podruhé za sebou nebyl golf při klubovém mistrovství zdarma, ale hráči si platili přátelské fee. Podruhé chyběl Jiří Hřebec, jenž postavil před časem bag s holemi trochu nekamarádsky do kouta. A podruhé za sebou vyhrála turnaj žen Andrea Šavrdová. Naopak neuspěl loňský šampion mezi muži Jan Šubík ani vicemistr Petr Šavrda. Nic z toho ale nemohlo pokazit báječné klubové mistrovství I. ČLTK v golfu na Albatrossu, které ilustrují snímky Martina Sidorjáka.

Mistry I. ČLTK v golfu se stali Andrea Šavrdová a Stanislav Nestrašil

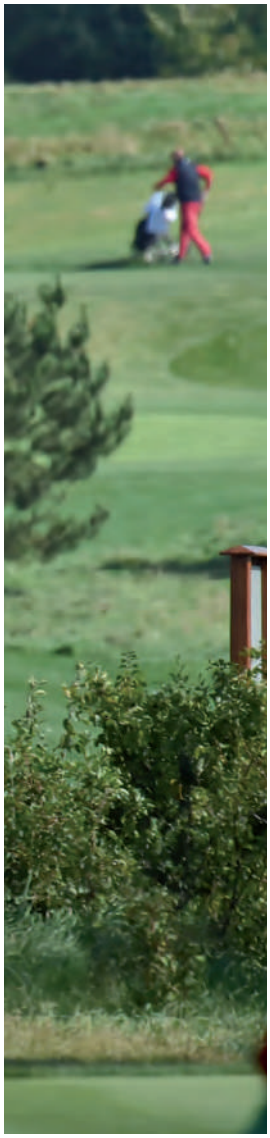

Drive Jana Bedáně, jenž ve své kategorii skončil těsně pod stupni vítězů

Uprostřed osmnáctky: Ranko Pecič...

...Zdeněk Krampera

...a Vojtěch Flégl

Veselý flight aneb zleva Stanislav Nestrašil, Ondřej Krampera, Ferda Stejskal a Petr Šavrda

Vzpomínky Josefa Cífky

Jára Bečka cituje ze záznamů zakladatele klubu

Řekl jsem si, že to musím zachovat a přepsat, ať už dnes pravěk českého tenisu někoho zajímá nebo ne. Mám před sebou několik listů papíru, které vlastnoručně popsal v roce 1943 Josef Cífka; o tom, jak zakládal a rozvíjel v Praze I. ČLTK. Záznamy dal pravděpodobně mému otci, předsedovi I. ČLTK v letech 1938-1948, u příležitosti oslav 50. výročí založení klubu. Dobře se na toho starého pána pamatuji. Ty jeho vzpomínky mně tehdy připadaly asi stejně zbytečné jako dnes ty moje vám.

Josef Cífka pocházel z bohaté velkoobchodnické rodiny a byl ve svém mládí nejen velmi dobrým hráčem a propagátorem sportu a speciálně tenisu, ale zřejmě i výborným manažerem – to vše při kariéře vojáka z povolání.

V záznamech, z kterých doslovně cituji, píše: Maje zálibu v nové anglické hře zvané Lawn Tennis, dal jsem seříditi v našem rodinném letovisku v Loděnicích u Berouna tennisové hřiště pro své sestry a neteře a při dovolených jsem pilně s nimi hrál. Po mém služebním přeložení ke pluku do Prahy uskutečnil jsem svůj dlouholetý úmysl založiti české lawntennisové středisko v Praze, poněvadž zde žádného dosud nebylo. Svolal jsem proto 12 známých českých sportovců, utvořil Lawn-Tennisový kroužek se vkladem po 100 zl. a najal od c.k. priv. sboru ostrostřelců celou střelnici i s přilehlými přízemními místnostmi na Střeleckém ostrově. Jména těchto zakladatelů byla: pánové Karel a Josef Cífka, Josef a Václav Kašparové, Karel a Hugo Goldschmidové, Josef Hamerník, Dr. John, Václav Volenec, Artur Pflanzer a Fr. a J. Marešové.

Do 14 dnů seřízena 3 písková hřiště, zaopatřeny sítě, rakety a míče. Já se svým bratrem Karlem, sestrou Miladou a několika členy jsme převzali úlohu výcviku v tennisové hře. Ačkoliv náš kroužek nedělal nižádné reklamy, přihlásilo se brzo na 40 členů z lepší české pražské společnosti s ročním příspěvkem po 50 zl. Zadány a brzy schváleny stanovy utvořivšího se I. Čes. Lawn-Tennis klubu v Praze za předsednictví mého bratra Karla Cífky, hoteliera v Praze. Já jako aktivní c. a k. poručík nemohl oficielně žádné funkce přijmouti. Členstvo klubu na to sesíleno bylo tennisovým kroužkem rodiny p. Josefa Roesslera ze Židovského Ostrova na Smíchově. Společenský život i taneční večírky na Střeleckém ostrově doplněny byly v zimě i pilným bruslením. V r. 1895 bylo v klubu jarní období již velice rušné a konaly se přípravy na I. Mezinárodní Lawn-Tennisový turnaj naším klubem pořádaný. Jelikož německý Lawn-Tennis Klub Prag sídlem na Židovském Ostrově pořádal svůj Mezinárodní Lawn-Tenisový turnaj v létě vypsáním Mistrovství Čech a Prahy ve dvouhrách, museli jsme naše mistrovství pojmenovati jinak, a to Mistrovství Zemí Koruny České. Při jarním táborovém cvičení v Kostelci nad Černými lesy objevil jsem dva výborné tennisty v bratrech Rademachrech a získal je také pro náš turnaj v Praze. Při té příležitosti jsem pořádal interní turnaj v Kostelci a vyhrál tři první ceny.

Při našem I. Mezinárodním Lawn-Tennisovém turnaji, ku kterému jsme obdrželi čestné ceny od J. Ex. hraběte Františka Thuna, c.k. českého místodržitele, byla přihláška dam a pánů dosti slušná a z přespolních hráčů se dostavil nadpor. Schmid, baronesa Spensbodenová, bratři Pleschnerové, z klubu bratři Rademacherové, Roeslerové, Dr. John, J. Kašpar, Dr. Mastný, Židlický, Volenec a jiní, z dam Milada Cífková, sestry Roesslerovy, Rašínovy a jiné. Mistrovství zemí Koruny České vyhrál v pánské dvouhře Karel Rademacher, v dámské dvouhře Milada Cífková. Vedoucím tohoto prvního čes. Lawn-Tennisového turnaje byl jsem já.

V r. 1896 pořádal klub svůj II. Mezinárodní Lawn-Tennisový turnaj, při kterém pánské Mistrovství zemí Koruny České vyhrál pan Pleschner (pseudonym Gantsch), dámské pak opětně Milada Cífková. Jelikož zájem o Lawn-Tennisovou hru stále stoupal, nových členů klubu přibývalo a místnosti Ostrova Střeleckého nestačily, rozhodl se výbor nájemní smlouvu vypověděti a v zimě se přestěhovati do nově mnou založeného sportovního podniku Družstva Sportovního Závodiště v Bubnech. Zde měl I. Č.L.T.K. opětně 3 tennisová hřiště a prostornější šatny. Sem přistoupilo v r. 1897 několik mladých hráčů z rozpuštěného Sculing Cerclu, mezi kterými byli nastávající mistři bratři Hammerové, Ryba, Žemlové, Čistecký, Tahal a jiní.

V tomto roce pořádán byl mnou III. Mezinárodní Lawn-Tennisový turnaj, při kterém vyhrál Mistrovství R. Kinzel a dámské baronesa Spensbodenová z Plzně. Po čtyřletém pobytu klubu v Bubnech pak přesídlil klub za předsednictví lékárníka Tomana na Ostrov Velké Benátky (Štvanici) v Praze r. 1901. Bohužel musím konstatovat, že zájem širšího českého obecenstva na dalších pořádaných turnajích lawn-tennisových byl malý...

Josef Cífka,
býv. plukovník v.v., 1943

Skupinka členů klubu na počátku minulého století. Druhý zprava sedí Josef Rössler-Ořovský.

Zakladatel I. ČLTK Josef Cífka, z jehož pamětí Jára Bečka cituje

Vždy o jedno podání **napřed**

Už takřka osm let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od těžkých kamionů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a rychlostních silnicích o délce přes 1300 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 55 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,5 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají stavět a opravovat tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

www.ferona.cz